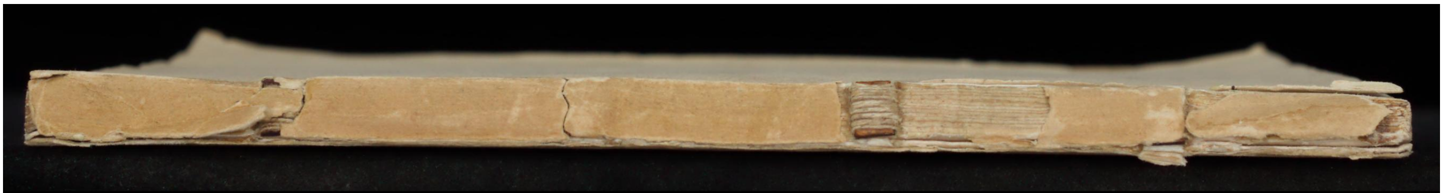
370
D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

~~III.11.103~~

KW 370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

DANIELIS HEINSII
in obitum
V. ILLVSTR.
IOSEPHI SCALIGERI
IVL. CÆS. A BVRDEN F.
eruditorum Principis
ORATIONES DVAE.

Accedunt EPICEDIA *eiuſdem & aliorum: effigies item ac monumentum Scaligeri, & Principum Veronenſium æri inciſa.*

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

EX OFFICINA PLANTINIANA
RAPHELENGII.
M. D. C. IX.

Lugd. Bat. proſtant apud Lud. Elzeuirium & Andream Cloucquium.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

IOSEPHUS IUSTUS SCALIGER
IUL. CÆSARIS A BURDEN F.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ILLVSTRISSIMO VIRO

PETRO IANNINO,

equeſtris dignitatis,

Senatus Diuionenſis principi,

Regi Francorum ab interioribus conſiliis, & eiuſdem Regis ad Ordines Fœderatæ Belgico-Germaniæ legato,

DANIEL HEINSIVS. S. D.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Vir Illuſtriſsime,

IOSEPHI Scaligeri homi-
nis admirandi, & in quo
propemodum vno hac
ætate natura oſtendit,
quantum in reliquis
poſſet, factum diuinitus videtur, vt na-
tales Gallia, ſepulchrum ſibi vindica-
ret Batauia. Factum diuinitus vide-
tur, vt cui genti ſubſidium armorum,
& auxilium difficillimo ſæpe tempore
debuimus, eidem literarum ſplendo-
rem acceptum ferremus. Quibus
equidem vel ſolus ille regni veſtri ma-
ieſtatem adæquauit: noſtrum vero
ſæculum omnibus inuidendum fecit.
Nam vt a Franciſco magno illo inci-
piamus, ſub quo aurea vere ætas apud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

vos exſtitit, qui tot eruditos quot pro-
pe homines quotidie videbat, neminē
inueniemus tamen, qui cum aliqua in
arte excelleret, ſumma admiratione in-
dignus haberetur: qui cum linguam
vnā recte didiciſſet, viri docti nomen
non tueri putaretur. Nemo vero tanta
vel diſcendi audacia vnquam extitit,
vt tentaret ſolus omnia: aut felicitate,
vt cum ſimul plurima ſperaret, plus
conſequeretur tamen quam optaſſet.
Nemo qui cum annos ad viuendum
paucos a natura accepiſſet, omne id
tempus animo impenderet: qui cum
vna aliqua in vrbe natus ac eductus
eſſet, orbis vniuerſi ciuis videretur: &
cum linguas infinitas prope intellige-
ret, omnes inſtituto ſuo accommoda-
ret, & res totidem coniungeret. Ac
pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

profecto ita exiſtimo, quod ſi vt in fronte oculos, ita in ipſo pectore geſtarent homines, quibus contemplari animum eiusque ornamenta poſſent, nullum ab hinc aliquot ſæculis (patrem coniungo ſemper) pulchrius ſpectaculum eo viro extitiſſe, neque dignius ad quem orbis vniuerſi nationes concurrerent. Nam ſi ſæpe funambuli ſpectandi cauſa aut inuſitatæ alicuius feræ vndique aduolare homines ſolent, neque ſumptui aut laboribus parcunt, aliquid profecto admiratione dignum eſſe oſtendunt, ſed non illud quod mirantur: quia corporis voluptas primas obtinet in nobis, mente autem caligamus. quæ ſi ſatis iudicaret, ſolam virtutem ac ſcientiam admiraretur: ex his voluptatem omnem peteret:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ret: ab hoc nunquam oculos auerte-
ret: eius fructum vſu ſibi vindicaret.
Nunc cum vanitatis pleniſsima ſint
omnia, ſæpe in hiſtoriis inuenias, mu-
lum peperiſſe alibi, alibi bouem voce
humana locutum eſſe, terra alibi
pluiſſe aut ſanguine (& quæ alia vete-
rum hiſtoriæ & nonnunquam noſtræ
inter prodigia commemorant,) quaſi
minus admiratione dignum eſſet, hac
ætate noſtra, natum eſſe in Gallia ho-
minem, qui pauciſsima ignoraret.
Quod & tibi ita viſum fuit. Nam
cum primum in hanc terram maximis
de rebus legatus Roterodami appuli-
ſti, in concurſu omnium & gratulatio-
ne prima, cum e ſenatoribus alij alia
oſtenderent, præter expectationem
Scaligerum extollere cœpiſti: quem
ereptum

ereptum eſſe Galliæ merito conquereba-ris. Idem cum vix Hagam veniſſes, plurimi & Ampliſsimi ex te viri audiuerunt. Donec vna gratulatum ad te iuimus. Ibi quæ humanitas tua, quod gaudium, quæ beneuolentia apparuit? qui ſermones vltro habiti citroque fuerunt? cum & ipſe vere literatus eſſes, neque ille ea neſciret, quibus cæteri commendantur, qui nil amplius nouerunt. Quam quidem vtriuſque voluptatem ſicut morbus alterius abrupit, ita beneuolentiam & humanitatem tuam illuſtriorem reddidit: liberalitatis autem immortalem occaſionem dedit. Vidimus & meminimus, cum neque ille egeret, quod virtute & ſapientia abunde diues eſſet, & in tanta fortunæ prolixita-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

te, multa tibi ſupereſſent, alterum offerendo, recuſando alterum ea quæ præcipua habentur, pulcherrimum vtrinque certamen certaſſe. Nemo erat dignior qui daret, nemo qui acciperet. Sed profecto generoſa & inuicta indoles, ea ſtirpe oriunda, quæ tribuere omnia omnibus ſolebat, nondum cum fortuna animum mutauerat: neque effugere tamen potuit, quin cui muneris gratiam faceret, eius beneuolentiæ tantundem deberet. Accipe ergo inferias illius viri, cuius laudes optime cepiſti: accipe poſtremum quod Scaligero perſoluitur officium: accipe non magnum quidem munus, ſed quod nomini inſcriptum tuo, immortale erit. Tua ope Galli, tua Belgæ pacem videmus: tu ſpirantes adhuc

ſanguinem ciuilem animos diuina quadam moderatione temperaſti: gladios & arma ſola eloquentia tua & prudentia fregiſti; & a rege miſſus qualem Gallia non vidit, in hanc ſcenam, in tragœdiam hanc plane intricatam, vere e machina Deus veniſti. Te hiſtoriæ omnes, omnes poſteri loquentur: tu ingenia omnium, omnes ingentes ac præclaras animas æternitati tuæ vectigales habebis; neque maiorem famam accipies a quoquam, ſed dabis. Nos qui & Scaligeri nomine obſtricti tibi ſumus, & noſtro, vtriuſque hoc tibi perſoluimus: in quo vt illius laudes, ita noſtram, vti ſpero, pietatem probabis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

VITA ET RATIO STVDIORVM IOSEPHI SCALIGERI, E VITA IVLII AB EODEM DESCRIPTA.

QVATVOR *fratribus ſolus ego ſuperſum decimus partus matris meæ, natus anno* cIↃ. IↃ. XL, *Aginni Nitiobrigum, pridie Nonas Auguſti, horis quatuordecim poſt meridiem: vt meus natalis Nonis attribuatur, tempore politico. Annus, in quem incidit natalis meus, in omnibus Chronicis, & Annalibus nobilis eſt ardentiſsimis æſtibus, & vindemia Solibus exuſta, præterquam vbi acerba cogi ſolet, vt in Heluetiis, & aliis frigidis tractibus, in quibus eo anno perfectiſsima vini coctura fuit. Ex ſacro lauacro ſuſcepit me in æde Hilariana vir nobilis Gerartus Landa, qui me non de nomine ſuo, quod auerſabatur, ſed Joſephum Iuſtum nominauit. Prius nomen, vt vulgo vſitatius, mihi hæſit: altero raro, niſi a patre etiam iam grandior appellatus ſum. Annos natus vndecim cum Leonardo & Jano Conſtantio fratribus Burdegalam a patre miſſus, triennium primis elementis Latinitatis operam dedi. Jnde peſtilentia exactus ad patrem me recepi. Qui, quandiu apud eum fui, (& quidem, quandiu vixit, fui) a me quotidie declamatiunculam exigebat,*

bat, facto mei arbitrii argumento, quod ex aliqua hiſtoria peterem. Hæc exercitatio & vſus ſtili quotidiani Latine me ſcribere aſſuefecit. Quia vero verſus patris excipiebam, ex hac neceßitate aliquem ſaporem poetices imbibi. Itaque & verſu & proſa oratione neſcio an aliis, certe patri pro captu ætatis ſatisfaciebam. vt aliquando me ſeductum rogaret, vnde ſententias illas, & colores depromerem. Ego id, quod erat, mea illa, & de meo eſſe, reſpondebam. Sed admirationem apud amicos diſsimulare non potui. Tragœdiæ Oedipi primæ fœturæ ingenii mei. In quam, quantum ætas illa patiebatur (minor enim annorum XVII eram) omnia poetices ornamenta & verborum delectum impenderam. Et ſane, ſi bene memini, eiuſmodi erat ille abortiuus partus, vt eius me ſenem pœnitere non debeat. Anno ætatis meæ decimonono Lutetiam poſt obitum patris petii literarum Græcarum amore, quas qui neſcirent, omnia neſcire putabam. Poſtquam menſes duos operam Adriano Turnebo dediſſem, quia deſtitutus aliis præſidiis operam omnem in eius doctißimo auditorio ludebam, in muſeum me abdidi, & in illo piſtrino incluſus, quod ex aliis non potueram, me magiſtro diſcere experiebar. Igitur vix delibatis coniugationibus Græcis, Homerum cum interpretatione arreptum vno & viginti diebus totum didici: poeticæ vero dialecti veſtigiis inſiſtens Grammaticam mihi ipſe formaui: neque vllam aliam didici, quam quæ mihi ex analogia verborum Homericorum obſeruata fuit. Reliquos vero poetas Græcos

omnes intra quatuor menſes deuoraui. Neque vllum oratorem, aut hiſtoricum prius attigi, quam poetas omnes tenerem. Biennium continuum Græcis literis impenderam, cum ad Hebræas me impetus animi rapit. Et quamuis ne vnam quidem literulam in ea lingua noſſem: tamen ad eam diſcendam nullo alio magiſtro, quam me ipſo vſus ſum. Intra illud triennium, & deinceps multa verſu in vtroque ſermone luſimus: multa de Latinis Græca fecimus, in quibus ſtuduimus, vt non ſolum Græca eſſent, ſed etiam ne aliena viderentur. Multi enim hodie cum laude Græcos verſus ſcribunt, ſed pauci cum ea felicitate, quam in Græcis exigas. Poteramus & edere noſtra, appoſitis ætatis annis, vt fecit Politianus in ſuis Græcis poematiis, quæ, præter pauca, digna erant, quæ in adoleſcente potius amaremus, quam quæ a ſeniore Politiano venditarentur. Sed noſtra edere, odium ambitionis, a qua ſemper alieni fuimus, prohibuit: quamuis ea edere & nunc quidem ſine fraude noſtra liceret. Scripſi enim illa non tanquam publicaturus, ſed tanquam amabili inſaniæ, quæ nos ludebat, indulgens. Teſtor vero meam culpam non eſſe, ſi inuito me, aut iniuſſo, quidam verſus clauſtra refregerunt. Multa in auctores vtriusque linguæ obſeruauimus, ex quibus immanes partus naſci poſſent Variarum, Antiquarum Lectionum, Miſcellaneorum, & aliorum eiuſcemodi, quibus hodie Philologorum ambitio laſciuire ſolet. Non quod eiuſcemodi ſcriptionis genus inutile putem, aut in vllo ſcriptore hæc reprehendam: non enim

ita inſanimus: ſed quia talia ab aliis edi, quam a nobis, malumus. Vt tamen nobis vigiliarum noſtrarum fructus conſtaret, interpretandos & emaculandos auctores integros ſuſcepimus. Hoc enim ſine vlla ambitionis ſuſpicione nos recte facere poſſe iudicauimus. In quibus auctoribus ſi eruditis lectoribus non ſatisfecimus, id quod nos non fugit: excuſauerit totum genus vitæ meæ deſultorium, & otij, quo maxime ſtudia aluntur, penuria. Nam ab anno CIↃ. IↃ. LXIII, *ex quo in contubernio generoſi Lodouici Caſtanei Rupipozæi eſſe cœpi, ad hanc vſque diem, nullum tempus mihi aut a peregrinationibus, aut ab animi perturbationibus vacuum fuiſſe memini: vt maleuoli intelligant, otium, quod ipſis ad maledicendum ſuperfuit, nobis ſemper ad diſcendum defuiſſe. Immane enim quot & quantos hoſtes peperit mihi non iniuria priuata vlla (nihil enim mihi conſciui, quo alicuius boni animum offenderem) ſed propenſa literas iuuandi voluntas: cuius male relatam mihi gratiam dolerem, niſi viderem hoc genus hominum morbo quodam animi potius, quam iudicio ad hoc agi. Quotidie aliquis mihi ſuccreſcit aut furioſus, aut flagitioſus, aut indoctus, qui mihi oblatret. Neque enim vllus profecto hactenus oblatrauit, qui non vna ex illis tribus virtutibus, aut etiam tribus ſimul, exornatus fuerit. Quod me multum conſolatur. Contrarias enim iſtis moribus virtutes oportet eſſe, quas ipſi in me inſectantur. &c.*

IANI DOVSÆ F.
in effigiem
IOSEPHI SCALIGERI,
PRIVSQVAM IN BATAVIAM veniſſet.

*T*EMPORIS *ô priſci vindex, ô gloria noſtri,*
O patris, ô patrij pignora certa Poli,
(Nam per te atque in te iampridem, SCALIGER, *vno*
Redditus ille orbi, redditus iſte ſibi eſt)
Ipſe tibi & Pater & Cælum, dum pectore ſacro
Tanta capis cœli munera, tanta Patris:
Non te, qui diæ cepiſti fulgure mentis
Omnia, vel carmen vel tabula iſta capit.
Tantum vmbræ eſt hæc vmbra tuæ, quam mittis, abeſſe
Totus adhuc Batauis ne videare tuis;
*Communi tecum vnde * Duces à ſanguine ducti,*
Atque vbi ſunt generis pignora tanta tui.
Namque & maternos attingunt ſtemmata Boios,
Cæſaribus proauis & tibi fulta domus.
At tu Caſtalidum huc transfer pia regna ſororum,
Omnia quæ regni dant tibi iura ſui.
Vt mens te capiat, præſens te ſuggere nobis;
Et lingua vt fando ſit ſatis, ipſe veni.
Iam Batauis luceſce tuis, atque exere flammas,
Queis ſine vel medio nox ſilet atra die.
Tunc non ad ſuperos terra hæc caput efferet orbes,
Æmula ſed ſupero mox erit illa Polo;
Proq́ue ſolo cælum fiet, quod Sole perenni
Nominis irradiet ſplendida fama tui.

* Albertus Bauarus Ludouici Imperat. filius, Hollandiæ Comes, cuius ſoror nupta Cani Scaligero.

DANIELIS HEINSII
IN
IOSEPHI SCALIGERI
OBITVM
Funebris Oratio,

Habita in auditorio Theologico, ſtatim ab exequiis, XXV *Januarij*, cIↄ. Iↄ. C. IX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

OMNIA nata interire, neque quicquam immortale eſſe in terris, præter vim mentis, & ingenij opera, hodiernus maxime dies docuit. Mandauimus, mandauimus terræ miſerũ illud & emaciatum Ioſephi Scaligeri corpuſculum, in quo magnus ille literarum princeps animus, annos ſexaginta & octo, tanquam hoſpes præſtantiſſimus, in anguſto domicilio commoratus eſt: in quo tot præclara opera, tot diuina monumenta, tot cum omni poſteritate victura ſemper ſcripta edidit. Qua profecto morte, quanquam ita fractum animo & debilitatum eſſe me ſentiam, vt ſi lachrimis lingua, mens dolore oppreſſa ipſo conticeſcat, veniam mihi ab omnibus deberi exiſtimem: metuo tamen, ne Ampliſſimi quidam & Clariſſimi viri, qui vbique terrarum nomen Scaligeri, non vt eruditi hominis, ſed vt eruditionis vſurpare ſolent, meram temeritatem in me & audaciam accuſent. A quibus ego tantum abeſt vt diſſentiam aut abire poſſim, vt nil præter pietatem mihi, quod opponere iis queam, eſſe

videam relictum. Nam ſiue aliquid dicendum de Scaligero erat, multos in hoc ipſo ordine viros præſtantes, neminem autem non me magis eruditum video: ſiue aliquid pro dignitate illius, vereor vt omnibus profecto fuerit tacendum. Cum vero & de rebus cæleſtibus, multi ita agant quotidie, non vt iis laudem addere conentur, quod vel ſuperuacuum eſt vel ineptum, ſed vt admirationem earum liberam omnibus relinquant; nobis ſola virtutum illius commemoratio ſufficiet, commendationem vero ſingularum iis relinquemus, qui aut prodigi exiſtimationis ſuæ ſunt aut ſuarum imbecillitatem virium cum illius magnitudine minus recte contenderunt. Si nobilitatem tanti feciſſet, regibus ac principibus ortus eſt: ſi maiorum res geſtas, nemo plura in eadem gente trophæa, nemo plures numerare victorias potuiſſet: ſi poſtremo animi præſtantia, quæ in ſtirpe Scaligerorum eluxit, cenſeri voluiſſet, omnes hiſtorias, omnes annales teſtes habebat: neque quoquam oculos conuertere poterat, vbi non domeſticam laudem inueniret. Verum enimuero ſupra fortunam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

animus, immortalitatis ſtudioſa mens, omnium ſcientiarum capax ingenium, noctes atque dies inquies, ſtudio æternitatis angebatur. quæ è caducarum occupatione rerum, ex humano puluere & ſordibus, vim ingeniorum, fatali quadam & occulta lege, ad ſe trahit. Ad quam quidem non à pædagogo aliquo, non à triuiali ludimagiſtro, non à mercenario homine, ſed ab eo cuius nomen ſine horrore & relligione commemorare non poſſum, ab incomparabili & diuino heroe, Iulio Scaligero deductus eſt: vt eundem virum & nobilitatis ſuæ, & vitæ, & exiſtimationis autorẽ haberet. Nam cum magnus ille ſenex, paupertate & inuidia ſuorum oppreſſus, nihil præter generis ſplendorem, durum onus miſeris hominibus, reliquum videret, paria cum fatorum acerbitate facere ſtatuit, & quam amplius tueri nobilitatem non poſſet, eius ſine ſtrepitu vitæ, ſolam conſcientiam ſeruare. Quippe cum plurima ſtipendia feciſſet, & ingenitam illam a natura heroibus ferocitatem, prima ætate concoquere ocioſe domi ſine aſſiduis facinoribus, non potuiſſet, tandem iis artibus totum ſe dedit, quibus

filium ſe digne inſtruxit. Cuius operæ & laboris ſui tantum ipſe fructum tulit, vt cum pueri indolem intueretur, nunquam lachrimas tenere poſſet. Huius enim ſolo aſpectu de ruina gentis admonebatur, cui cum fortuna totis viribus incubuiſſet, magnitudinem ingenij & ſublimitatem animi, potius ad dolorem quam ad conſolationem reliquiſſet. Nam vt ignis transferendo non extinguitur, plerunque vero acrius erumpit: ita generoſitatem in duobus illis viris, dignitas erepta, opulentia maiorum cum imperio amiſſa, magis inflammabant. Vt iam tum Ioſephus noſter, principatum nouum agitare videretur: quem profecto, quouis audiente dicam principe, tandem eſt conſecutus. Anno ergo decimo ætatis & nono Lutetiam profectus eſt: in qua vrbe audaciſſimo voto animum obſtrinxit. Nam cum terminos ſcientiarum eſſe certos ac limites videret, vni autem immorari, animi eſſe anguſti iudicaret, omnes diſciplinas primus poſt memoriam hominum vna cum linguis peruagari aggreſſus eſt. Cum vero omnium ſcientiarum matrem & quaſi fontem Græciam eſſe didiciſſet,

præter-

prætermiſſo omni voluptatis ſtudio, tanta vel contentione vel celeritate diſcendi, linguam illam arripuit, vt Grammaticorum tricis, niſi quas e lectione poetarum ſibi ipſe formaret, prætermiſſis, vno & viginti diebus Homerum, reliquos intra quartum menſem poetas, cæteros autem intra biennium ſcriptores perdiſceret. Hac moleſtia ſolutus, linguam ſacram aggreſſus eſt. Memini frequenter audiuiſſe ex illo, ſe cum in Pariſiorum vrbe eo verſaretur tempore, quo notiſſima illa & infanda laniena ſæuiret, adeo Hebræis literis intentum ſediſſe, vt nec fremitum armorum, neque puerorum gemitus, aut mulierum lamenta, neque hominum clamorem aliquamdiu audiret. Harum mira ſuauitate illectus, cum quotidie tanquam ignis quidam, feruor creſceret diſcendi, Chaldæam, Arabicam, Punicam, Æthiopicam, Perſicam, & præcipue Syriacam coniunxit. Ita ad philoſophiam magno animo ac matheſin contendit. Erat hac ætate maximum ac celeberrimum Cuiacij nomen, cui principatum iuris omnes deferebant: cum hoc ita annos quinque vixit, vt iucunditatem literarum

penitus

penitus ex animo deleret, & cum præceptore ſuo, quo & poſtea vſus eſt amico, totus in collatione legum hæreret. Ac ne quicquam penitus deeſſet, cum theologorum ac præſertim antiquorum ſcripta diligenter pertractaret, Theodori Bezæ cauſa diu Geneuæ commoratus eſt. Nam de magno Hippocrate quid dicam, cuius aliquot libellos olim editos Lutetiæ notis illuſtrauit: cuius Aphoriſmos charactere Celſi in Latinum ſermonem conuertit? Illa ergo eruditione, tam inaudita in eodem homine ſcientia inſtructus, ſimul explicare vela ingenij, & omniſciam illam ſuam memoriã incepit, ac ſecundo vento famam experiri, ſtupere primo omnes, neque, vt de homine amplius, ſed vt nouo aliquo de monſtro loquebantur. Theologi, iuriſconſulti, medici, ſed præſertim optimarum literarum periti, exclamare, hærere, nulla aut ſibi laude aut illi ſatisfacere videri. Alij abyſſum eruditionis, alij ſcientiarum mare; alij doctorum ſolem, alij patris diuini ſobolem diuinam, alij genus Deorum, alij perpetuum literarum dictatorem, alij maximum naturæ opus & miraculum, alij extremum na-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

turæ conatum, alij aliter vocare: quorum teſtimonia ſelecta, breui, vt cõſenſum omnium doctorum æmuli intelligant, pariter a nobis edentur. Donec nimia virtute, & vt ipſe iudicabat, immodeſtis aliorum laudibus, improborum maleuolentiam mereri cœpit. Verum enim vero, fremãt, indignẽtur, cælum terræ miſceant, aut indocti qui de eruditione tanta iudicare neſciunt, aut maleuoli qui ferre non poſſunt, nullum certius virtutis ſuæ ſignum quã inuidiam reliquit. Nam ſi principes Scaligeros maiores eius videamus, quorum annos mille & ducentos familiam ſtetiſſe omnes teſtantur; qui potentia, victorijs, militari laude, animi ac corporis præſtantia, etiam æqualibus antecelluerunt; nemo tantam iſtis omnibus inuidiam, quantam noſter ille literator (ita enim homines feſtiui vocant) ac infelix antiquarius ſuſtinuit. Nemo vſquam improborum fuit, qui virtutem eius, nemo imperitus qui perferre ſcientiam poſſet: quos, vt iterum hoc dicam, vel quod in ſe concitauit, vel quod fortiter contempſit, diuinæ vtrunque ac inuſitatæ argumẽtum eſt præſtantiæ. Sicut enim gloria e virtute,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ita æmulatio ex hac ipſa atque inuidia expectanda ſunt. Eam vero ſi quis ita metuit, vt ne cuiquam improborũ diſplicere poſſit, regiam virtutis viam deſerendam arbitretur, proditor ſignorum ac deſertor eſt. Et profecto dignus omnium contemptu eſſe incipit, qui bonorum laudem fortiter tueri non audet: quæ aut ſemel eſt renuncianda, aut inuicto animo cum improbitate dimicandum eſt. Id qui facere non poteſt, ita ſeſe comparet, vt in locum ſolum aliquem concedat, vbi ne conſpectum quidem magni alicuius hominis videre cogatur; & quod vitæ eſt reliquũ, in ſolius voluptatis ſtudio cõſumat. Ibi cogitationes, ibi animũ, ibi ſpem omnẽ vitæ habeat. In ſcortorum ſinu & amplexibus, inter temulẽtos ipſe temulẽtior, omne æuum aut ebrietate grauis, aut onuſtus crapula traducat: liuorem vero ac inuidiam ne expectet quidem; quæ non ſine ratione Deus ac natura inter ſe diſiunxit. Etenim, vt in prœlio clypeum qui abiicit & virtuti nuncium remittit, nõ modo ab hominibus ſed & a iumentis paulo poſt calcatur & ſub pedibus perit: ita qui inuidiam ferre non poteſt, ferre contem-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ptum cogitur, qui in locum virtutis continuo ſuccedit. Mihi vero paſtus atque obſonium magnarum animarum & quaſi cibus quidam æmulatio ac liuor videtur: neque raro poetas noſtros primos ſapientiæ autores admiratus ſum. Quoties enim Herculem eorum video, qui vt abſolutum virtutis exemplum ab iis proponitur, quoties illud tergum quod tribuere illi ſolent, illos neruos, illud pectus, illos toros mecum ipſe contemplor, vere homines diuinos fuiſſe iudico, qui vt talis euaderet, inuidiam illi nutricem appoſuerunt: cuius tanquam in palæſtra ictu crebro indureſceret: a qua laceſſitus quamdiu viueret, cœlum tandem immortalitate compos aſcendit. Quippe ſicut ventus, ſi in aere aperto erret, libertate illa perit ac diffunditur; ſin in terræ penetralibus cohibeatur, ipſam mouet ac cum vi euadit: ita quibus generoſus ille ſanguis in præcordijs concaluit, perrumpere ad æternitatem, ipſa inuidia ſpectante, quam ire malunt. neque melius heroes quam per nebulonum humeros in cœlum aſſurgere videntur. Quod ſi cuiquam vnquam, noſtro certe contigit: cuius ingenium e pu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

riſſimo igne deſumptum, ſine his calumniarum flabellis, redire eo non poterat, vnde profectum erat. Multa prius terris debebat, quæ vt concitato animo ita maiore conſcripſit: quoties cum improbitate pedem conferret, & iuſtiſſimo dolori habenas laxaret. Sæpe calumnijs, ſæpe mendacijs admonendus erat quis eſſet: vt ex odij acerbitate magnitudinem ſuam intelligeret, & de gente ſua cogitaret: a qua, cætera cum amiſiſſet, nihil quam inuidiam priuato maiorem retinuit. Illud pignus nobiliſſimæ ſtirpis, hanc hæreditatem a principibus ac regibus accepit: hanc inuicto animo ad ſupremum vſque ſpiritum ſeruauit: hoc poſtremo nominis celebritate, hoc integritate vitæ, ab improbitate ipſa extorſit. Nam vt nihil hic de moribus dicam, vt præclaram continentiam, temperantiam, ſobrietatem omittam, ſingularem & cœleſtem in heroe noſtro animi conſtantiam quis non admiretur? Qui vt ſemel partes has amplexus fuit, nullis aduerſariorum precibus, nullis promiſſis, nullis dignitatibus, permoueri eo vſque potuit, vt vel cuiquam ſpem præbere ſui vellet: ne vel mini-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ma ſuſpicione viri pij, aut honeſti ciuis defuiſſe officio videri poſſet. Credite, Auditores Ornatiſſimi, nihil eſſe ambitione potentius, quoties præſertim animum ſublimem & erectum inuaſit: omnia labefactat, omnia peruertit, omni machina & tormẽto fortius mentis mœnia expugnat: neque quicquam penſi præter ſemet ipſa habere ſolet. & vt ſanguine taurino adamantem emolliri aiunt, ita robuſtiſſima conſilia attactu illius collabaſcunt. Huius vero ille vi & arbitrio mentem penitus emancipatam geſſit. Iam de opum cõtemptu quid dicam? Nouimus plerique qui hic ſumus, quidam etiam viderunt, cum Illuſtris Nobiliſſimusque vir Petrus Ianninus, Diuionenſis Senatus princeps, regi Gallorum a conſiliis & ad Belgas hodie legatus, verum togæ decus, & Muſarum patronus, magnam illi vim pecuniarũ fruſtra bis offerri iuſſiſſet, tandem in hanc vrbem aliquot ante mortẽ eius diebus veniſſe, & auctoritatem ſuã muneri addidiſſe ac preces: neque tamen impetraſſe, vt quod alij optare ſolent ſenex noſter vel rogatus admitteret. Quo mihi facto tam excelſo ip-

ſam fortunam pugno percuſſiſſe videtur, & leuiſſimam illam meretriculam, quæ tã male de maioribus eius merita eſſet, domo & a foribus ſuis exegiſſe: ac vt res ſuas ſibi haberet fortiter iuſſiſſe. Videtur ante mortem, quæ iam tum imminebat, aliquod illuſtre documentum virtutis ſuæ relinquere amicis voluiſſe, quod calumniari aduerſarii facilius quam imitari poſſent: quorum nemo tam perfecte eſt ſapiens, qui non gloriam Scaligeri lubentius contemnat, quam virtutes imitetur. Dicerem de reliquis, niſi quoſdam eſſe ſcirem, qui ne hæc quidem ſatis æquo animo audire poſſunt. Nunc de meritis in Academiam aliquid dicendum eſt. Anni ſex propemodum & decem ſunt, cum illuſtres huius patriæ patres, curatores, ac conſules, inter arma quibus tum oppugnabantur, inter maxima & aſſidua pro libertate certamina, Galliæ Palladium ſuum eripuerunt, & præcipuum Europæ nomen (ita enim vere iudicabãt) liberali ſtipendio in hanc vrbem vocarunt. Qui mihi dies, vt a curatore olim noſtro Iano Douſa ſapienter dictum eſt, alter Academiæ natalis videtur. Nam cum liberales

rales diſciplinæ, & earum candidati ducem ſuum Iuſtum Lipſium, ſuauiſſimæ quidem ſed inimitabilis, & vt ipſe iudicabat, ne tentandæ quidem aliis eloquentiæ, virum, amiſiſſent, pleraque iuuentus autem miſera æmulatione hominis Clariſſimi abrepta, & iam præceptore ſuo deſtituta, cuius ſcripta adumbrare, quam monenti recte credere malebat, quæ feliciter exprimere non poterat, ſtulte tamen ſequi optaret, magnũ in diſcrimen literaria res venerat. Si quis ſcribere Latine vellet, a Pacuuio vſque & Ennio demortua accerſebantur verba, ſaltitabant periodi, macra & ieiuna oratio, omni ſucco deſtituta & copia, punctulis quibuſdam & alluſiunculis, aut præciſis colis & interrogatiunculis abrupta, nauſeam ſui & faſtidium pariebat. Hiſtriones eſſe ſcenicos dixiſſes, aut infelix claudicantium agmen, qui chorago intus rem gerente ſpectatores cum tibicine oblectant, & dũ maximo opere ſubinde exilire conantur, cadunt potius quam eunt. Si quis locum vnum Nonij emendaſſet aut Feſti, alibi literulam aut ſyllabam reſtituiſſet, alibi eieciſſet, & hunc ludum nugarum ſine ſolida

cogni-

cognitione rerũ fortiter geſſiſſet, Troiam expugnaſſe videbatur. Et hos tamen, ſi Dîs atque hominibus placet, Criticos vocabant. Quam contagionem ac peſtem ſola aduentus ſui præſentia magnus ille Apollo ſtitit. Qui inaffectato ſplendore, maſcula oratione & robuſta; ſtyli maieſtate propria quadam & quaſi gentili, miſeris erronibus pudorem incuſſit: tot vero artes, linguas, diſciplinas, ac ſcientias coniunxit, vt ſi illa ſcire literatorem omnia oporteat, vere vobis affirmare poſſim, neminem poſt illum literatorem extiturum eſſe: reliquos vero quotquot literas contemnunt, multo pauciora ſcire. Edidit in hac ipſa vrbe, vt minora omnia omittam, librũ quem de tempore emendando conſcripſit (nihil enim ad ſecundam cura prior) de quo opere nemo vnquam ſolus iudicare potuit. Edidit immenſum illud & Herculeum opus ſenex ac affecta ætate, in quo Chronicon Euſebij recenſet, omnium hiſtoricorum ac chronographorum errores notat, totam eccleſiaſticam ac profanam antiquitatem illuſtrat. In quo quidem opere ita illuſtriſſimum ac venerandum ſenem intentum vidimus,

dimus, vt cum ſæpius mane ad eum veniſſem, veſpere in eodem eum loco deprehẽderem: neque cibus aut potus, ac ne ipſe quidem interdum ſomnus, reuocare ab inſtituto animi intentionem vllo modo poſſet. Si nil præter gloriam ſpectaſſet, plauſtra notarum in autores omnes dare potuiſſet: quas diſiectas temere & ſparſas, ne componere quidem ipſe dignabatur, ac ſine vlla exceptione cum amicis communicabat. Et inueniuntur nonnulli, qui quod nullas e ſuggeſtu lectiones habuerit, accuſare eum audent: quaſi vero non & quidam inter nos ſint qui nil ſcribant: cum ab auditoribus lectio excipiatur & mox pereat; ſcripta ab orbe toto perlegantur, & ſi genius cum cura accedat, nunquam intermoriantur. Domum vero illius, quaſi oraculum fuiſſe quoddam & delubrum, ad quod omnes ventitarent, qui de rebus dubitarent aut verbis, nemo ignorare poteſt. Veniebant omnium ordinum, omnium ætatum viri, niſi qui contemnere virtutem quam admirari mallent. Quem autem improbi aut ignaui accuſare poſſunt, ſi quæ diſcere ex eo noluerunt, docere eos non

 potuit?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

potuit? aut cur negligentiæ ſuæ pœnas a
clariſſimi innocentia viri depoſcunt? Quid
moleſtiam epiſtolarum, & ſcribendi nego-
tium recenſeam, quo propemodum ſolo
perire ſibi diem ſæpe querebatur. Quoti-
die aut Galli, aut Germani, aut Itali, aut
Angli aliquid ex eo quærebant, cui reſpō-
dendum eſſet. Nemo enim dubitabat,
quin quæ cuncti vbique ignorarent, vnus
in hac vrbe eſſet, qui ſine vlla explicare
moleſtia poſſet. Fuit fuit illud tempus, cum
in vnica huius ciuitatis domo, vnus homo
plures linguas quam Europæorum quiſ-
quam teneret. Fuit fuit illud tempus, cum
vnius in hac vrbe viri domus orbis vniuer-
ſi muſeum eſſet. Cum remoti Maronitæ
& Arabes, Syri & Æthiopes, Perſæ & ex
Indis nonnulli eum in hac vrbe hominem
haberent, cui mentem animi lingua inter-
prete explicare poſſent. Hæc extincta,
euerſa, deleta, præter nomen eius, nunc
ſunt omnia: neque vllum niſi ex eiuſdem
liberalitate regia ſolatiũ relictum eſt. Nam
cum amplius prodeſſe præſens Academiæ
non poſſet, totam peregrinæ eruditionis
ſupellectilem, huic ipſi reliquit. Qua iam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

omnes hac in parte bibliothecas prouocamus. Verum quo præclarius tuum hoc munus, magne heros, eſſe omnes fatemur, eo magis imbecillitatem noſtram agnoſcimus. Nam vt arma Achillis eo interfecto nemo ne mouere quidem poterat: ita tuum illud ſapientiæ inſtrumentum, omnes videbunt, nemo vniuerſo forte vnquam vtetur. Sed & illud quoque magnitudinis tuæ indicium futurum eſt. Quotquot enim ibi volumina relicta erunt, totidem de ignorantia humana & inuidia ſpolia videbimus: toties occulta magni tui nominis mentem animumque noſtrum inflammabit memoria: & qui laudes tuas prædicare nolunt, eruditionem tamen tuã admirari cogentur. Tu vero, o excelſa anima, quæ ſoluta parte imbecilliore tui, de liuore, de fortuna, & poſtremo morte ipſa iam triumphas, quam inſigni vultus conſtantia, magna mentis præſentia, ſine vllo gemitu aut mœrore diu venientem fortiter vidiſti, tandem etiam ſuſtinuiſti, qui ingrato orbi, & qui maieſtatem gentis tuæ in conditione tua ferre non poſſet, maxima cum voluptate, illum tuum regum princi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

pumque traducem ſpiritũ ſurripuiſti, iam in dignitatem vindicata tuam ſpatia immenſa aeris peruagaris: iam quam viuo inuidere gloriam homines malebant, ſaltem ſepulto concedent. Quicquid tui aliquis odiſſe poterat, partem eius morbi vis paulatim conſumpſit; quod e morbo reſtabat, tellus iam tenet. Tu in ore, in animo eris omnium, nominisque magnitudine orbem vniuerſum, diuturnitate autem famæ vaſtam temporum profunditatem æquabis. Salue vera & poſtrema ſoboles Scaligerorum, ſalue heroum ſanguis, ſalue literarum princeps, ſalue inuidiæ victor, ſalue domitor monſtrorum; ſalue, aue, & æternum vale. Quod ſi quicquam cogitationum humanarum in te eſt relictum, ſi tuorum curam adhuc geris, ſi qui te parentis, præceptoris loco ſemper coluit, quem tu filiorum primogenitum vocare ſoles, ad quem ex ſanctiſſima hæreditate tua, quam maiorem tibi eſſe non ſinebat probitas, partem peruenire aliquam voluiſti, cui ſcripta tua, hoc eſt ingenij tui pupillos commiſiſti, ſi illius in hac luce conſtitutus, in hac gratulatione tuorum, inter Iulij tui

amplexus, in quos totus iam effunderis, ſi mei, mei inquam meminiſſe adhuc potes, o pater, accipe poſtremum hoc munus, quod cum vitæ meæ acerbitate, cum lachrymis, cum ſordibus & gemitu a me tibi offertur. Ego orbus optimo parente, præceptore deſtitutus, iucundiſſimo omnium ſtudiorum teſte ac patrono priuatus, inter hoſtes literarum, & humani generis propudia, in calumniarum & maleuolentiæ cœno volutari porro pergam: donec tecum & cum ipſa æternitate coniungar. Vos autem, Nobiliſſimi, Ampliſſimi, Clariſſimi viri, vosque præſtantiſſima ac lectiſſima iuuentus, nunquam in hoc auditorio auguſtum Scaligeri vultum videbitis: cuius corpore cum vacuum hunc locum videtis, omnibus ſcientiis eius ac virtutibus vacuam Academiam eſſe cogitate.

DIXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

DANIELIS HEINSII
ORATIO II,

Ad Ampliſsimos Academiæ Curatores, & Vrbis Conſules,

DE

MONVMENTO
IOSEPHO SCALIGERO

ab iis decreto.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

CVM Ioſephum Scaligerum, optimarum artium principem in hanc vrbem euocaſtis, nemini dubium eſſe potuit, quin quæ vbique ſapientiæ ſtudia iacerent, ea copiis veſtris atque induſtria in hac vrbe viuere ac ſpirare inciperent: cum eidem autem in hac ipſa ciuitate feliciter defuncto, monumentum publice erigendum decreuiſtis, videmini mihi gloriam & exiſtimationem veſtram hoc eodem in marmore, in quo nomen eius, inſculpſiſſe. Videmini cum immortalitate illius viri contendere, & iiſdem quibus ille alis ad æternitatem eniti. Nam ſi quiſquam poſt memoriam hominum, cui mori neceſſe eſſet, omnem mortis vim ac poteſtatem euaſit; ſi quis altius ſepulchro ſuo iacet, & cum corpus naturæ conceſſerit, gloriam cum vniuerſitate rerum æquauit; is profecto ille eſt, cui cum nullos viuo amplius poſſetis, mortuo hunc honorem exhibuiſtis. Is Ioſephus Scaliger eſt, inquam, qui non admirationem ſui ſed ſtuporem poſteris reliquit. Cuius incredibile ingenium, tanquã flam-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ma quædam aut fax publica, e cœlo delapſa & in terras demiſſa, artes omnes omnes diſciplinas illuſtrauit: cuius inexhauſta memoria, omnium rerum ac linguarum receptaculum & profunda quædam vorago fuit. In quo ipſa natura experiri voluit, vtrum plura obtrectare improbi, an mirari eruditi ac honeſti poſſent. Qui imperio maiorum exutus, dignitate ſpoliatus, ſæuientis impetum fortunæ primus retardauit: quæ cum tanquam temulenta quædam ac inſana fœmina, in familia illuſtriſſima, omnia raptaret, laceraret, frangeret, immortalitate literarum illam exarmauit: ſuis autem, cum iam cætera non poſſet, dignitatem ereptam, & exiſtimationem reddidit. Neque dubium eſt quin quod veſtrum de hoc homine iudicium fuerit, orbis vniuerſus iam expectet, quin opinionem de hoc viro tam cœleſti ſuam, omnes quæ vbique viuunt gentes, confirmari a vobis deſiderent: quin ſuffragium veſtrum vltima propemodum Barbaria, de tam inaudita hactenus virtute poſcat & efflagitet. Sed præcipue terrarum illa regina, parens illa optima ingeniorum & nutrix Gallia, quæ ciui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

libus vexata diſcordiis, ſanguine ſuorum inuoluta ac cædibus, virum hunc tantum, inuita vobis tradidit, & vt mater quædam animi impos & de poteſtate mẽtis tot calamitatibus deiecta, ab vberibus ſuis pignus hoc auelli paſſa eſt, nunc paulatim pace recreata, & amore literarum flagrans, ſolum hunc loquitur, miratur, obſtupeſcit, in illius laudibus defixa hæret, & cũ adhuc viuum & ſpirantem fouere & amplecti non potuerit, ſaltem vltimum defuncto honorem perſoluere deſiderauit; animo nunc toto fieri id a vobis poſtulat, & poſtremum hoc decretum, tanquam voluntatis veſtræ teſtem, implorat. Etenim ſi, vt prudenter a Solone dictum fuit, finis expectandus eſt, vt recte iudicetur, & poſt Actum fabulæ ſupremum, plauſus excitatur: Iacet ille eruditi orbis ſplendor, illa fama literarum ac anima, & ſupremum a vobis debitumque virtuti ſuæ ſuffragium requirit. Non quo magis innoteſcat, qui celebritatem ſuam iam vbique diffudit: non vt eruditis commendetur, qui iam princeps literarum ore omnium & Apollo Muſarum iudicatus eſt: ſed vt nerui inuidiæ ac poplites, tan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

quam gladio quodam & acutiſſimo mucrone, teſtimonio hoc veſtro ſuccidantur, vt calumniæ iugulus petatur: quæ vt bellua immanis ac cruenta, adhuc cineres extincti & oſſa inuadit; adhuc rebus humanis exemptum vltra mortem perſequitur; neque odii ſui finem ibi ponit, vbi vitæ finem ipſa Natura poſuit. Nam cum reliquis hominibus conditionis ſuæ patrocinetur imbecillitas, cuius proprium eſt errare & labi: huic ſoli nihil ignoſcendum putant, qui tantopere oderunt. Sed quemadmodum in Siculo mari Scyllam eſſe quandam fabulantur, formoſiſſimam puellam, cuius inguina perpetuo allatrant canes: ita omnes magni illius viri errores ventilant & excutiunt portenta quædam & abortus literarum; ingenii autem vim ac maieſtatem, neque imitari velint ſi poſſint, neque poſſint ſi velint. Qui vt magis recordatione tam præclaræ virtutis vulnerentur, & vt magis odiſſe ea incipiant quæ mirari ſatis non poſſent, niſi tales eſſent, non in chartis tantum ſicut antea & libris, verum etiam in ſaxis ac lapidibus, laudes Scaligeri videbunt. Quæ cum calamo pro dignitate ſcribi non poſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ſent; ferro admodum profunde in marmore incidendæ fuerunt. neque in priuatis hominum muſeis aut tricliniis, ſed in templis, hoc eſt proprio diuinitatis loco, dedicandæ fuerunt. Satis iam priuata laude commendatus erat, qui terrarum orbem nominis celebritate occuparat: publica requirebatur. qua iam totum vobis virum vindicaſtis. Et profecto quamuis magnus Cæſaris animus, rerum omnium capax, nunc in ipſo æternitatis ſinu conquieſcat, & inanes infra ſeſe curas hominum contemnat; tamen eſſe indignos hoc depoſito Nitiobrigas exiſtimo, quibus quoties peregrinus aliquis accedit, digito ſepulchrum viri tanti demonſtrandum eſt: quem ibi ſitum eſſe nemo ſciret, niſi quidam ſupereſſent qui meminiſſe poſſent. Nemo hic Scaligerum quæret, quin continuo inueniat: neque oculi tantum ſed & animi omnium, in his ductibus, his literis, hoc præclaro monumento veſtro, in hoc teſtimonio habitabunt. Exultabunt eruditi ac præſtantes viri, contabeſcent improbi & furioſi: pereregrini vero nuſquam liberalius virtutem quam a vobis excipi videbunt. cuius cer-

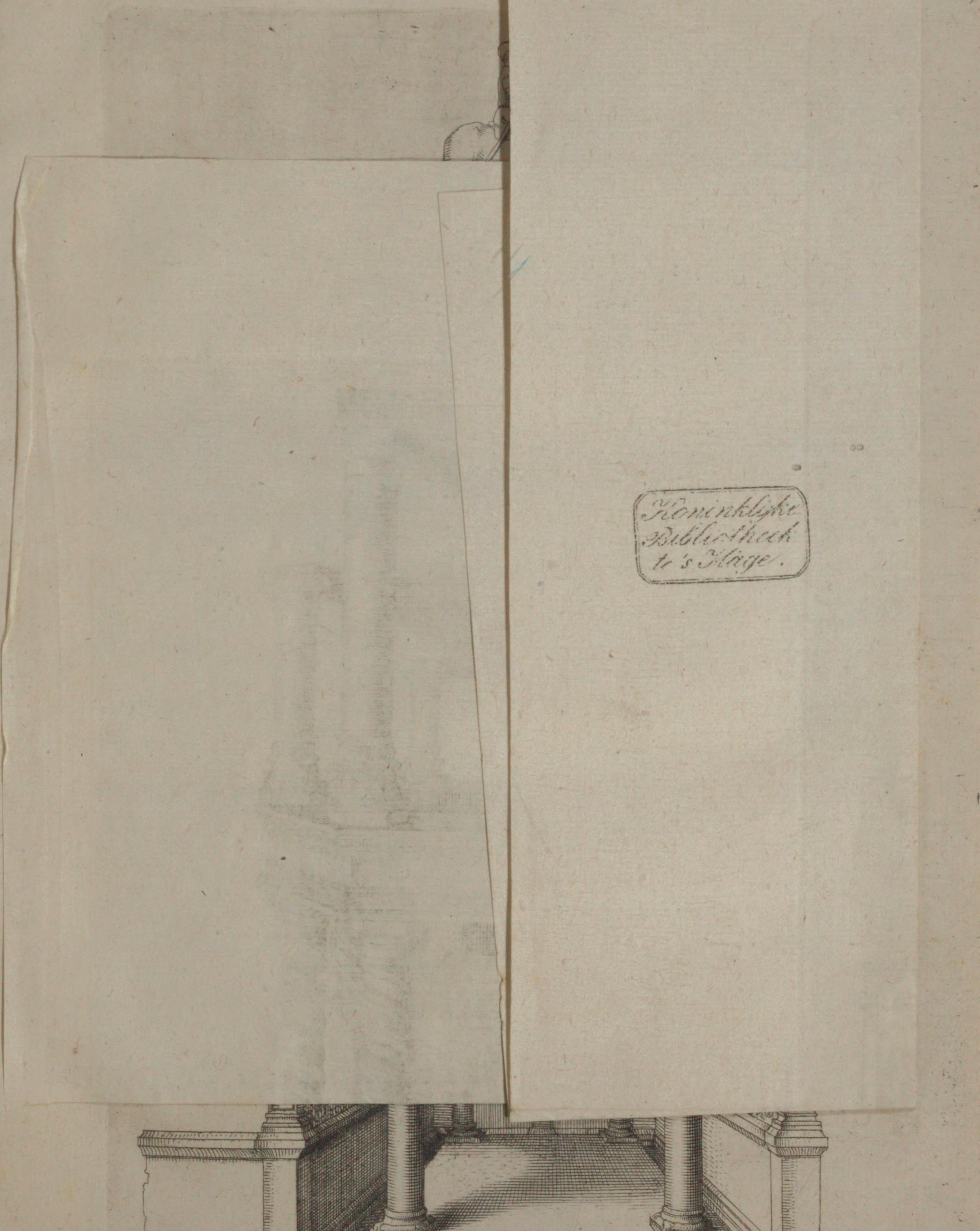
 tiſſimum

tiſſimum indiciũ eſſe ſolet, quicquid iam defuncto exhibetur. Et cum omnium teſtimonio aut poſt mortem liuor euaneſcat, aut paulatim magnis virtutibus concedat, veſtra quoque gloria cum ætate ipſa accreſcet: & quo maior omnibus videbitur, cui poſtremum hunc honorem habuiſtis, eo melius de vobis quoque omnis iudicabit poſteritas. Effloreſcet indies illius viri nomen, quo maiorem nulla ætas vidit, nulla forſitan videbit. Vaſtum illud & prodigioſum ingenium, admiranda illa & ſtupenda induſtria, illa tot linguarum ſcientia, quot ſine admiratione numerare nemo poteſt, accuratum ac diuinum illud iudicium, non latere magis quam deleri aut extingui poteſt; ſed cum immortali veſtra laude, ſupra vim annorum & inanes improborum conatus, ſupra factiones æmulorum ſemper eminebit: ac vt ignis quidam ſemper & per vniuerſum orbem latius emerget ac erumpet. Vos ſupremus eruditionis magiſtratus, & ſenatus quaſi quidam literarum, quibus Academiæ huius cura incumbit, cum parentibus patriæ Ioſephum Scaligerum in hanc vrbem

olim euocaſtis, viuentem omnibus honoribus ornaſtis, mortuo ad æternam exſtincti recordationem ac memoriam, publico ſumptu monumentum decreuiſtis: inuidiæ ac improbitati obuiam eundum putaſtis: in delubro publico virtutes eius omnibus legendas exhibuiſtis: nihil aut ſuperſtiti negaſtis, aut defuncto iam prætermiſiſtis. Tu pro ſumma tua beneuolētia, Myli Nobiliſſime, vnicum humanitatis Belgicæ exemplum, in cuius anima ipſa hæc ſtudia noſtra creſcere & florere videntur, primus in hanc curam incubuiſti, & amico, qualem poſthac neminem videbis, pro amore ſolo, grauiſſimum autoritatis tuæ pondus reddidiſti. Quicquid reſtat, nobis id committite. Nos ingenii humeris & quaſi ceruicibus, ſupra ipſa Mauſolea, quæ expreſſa hic videtis, ipſa inuidia ſpectante ac ringente frustra, regem noſtrum extollemus ac locabimus: & quam ipſi per nos forte adferre non poſſemus, a memoria diuini illius viri, ab idea illa plus quam humana, fauente Deo immortali, vim dicendi ac ſcribendi mutuabimur.

DANIE-

Hic monumenta Scaligerorum Veronen-
ſia inſerantur.

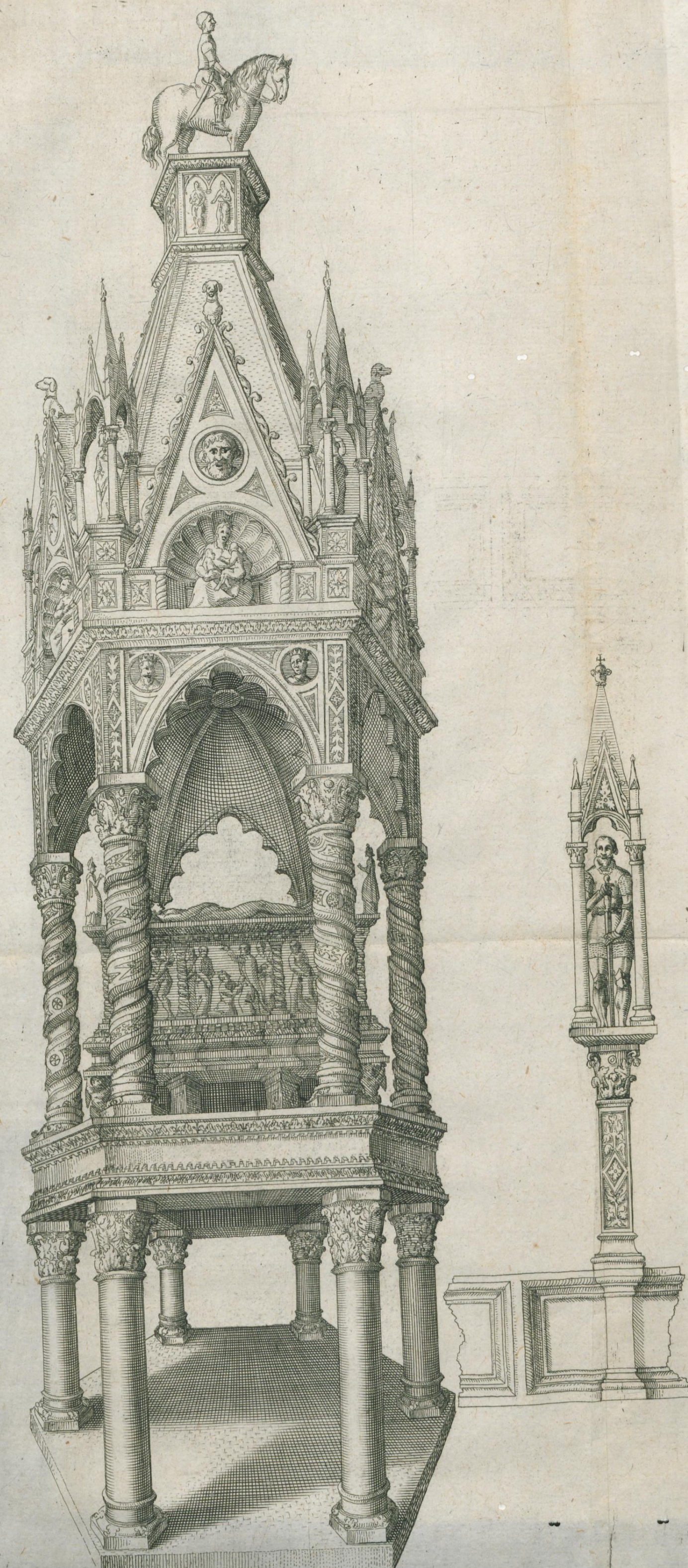

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Hic monumenta Scaligerorum Veronen-
ſia inſerantur.

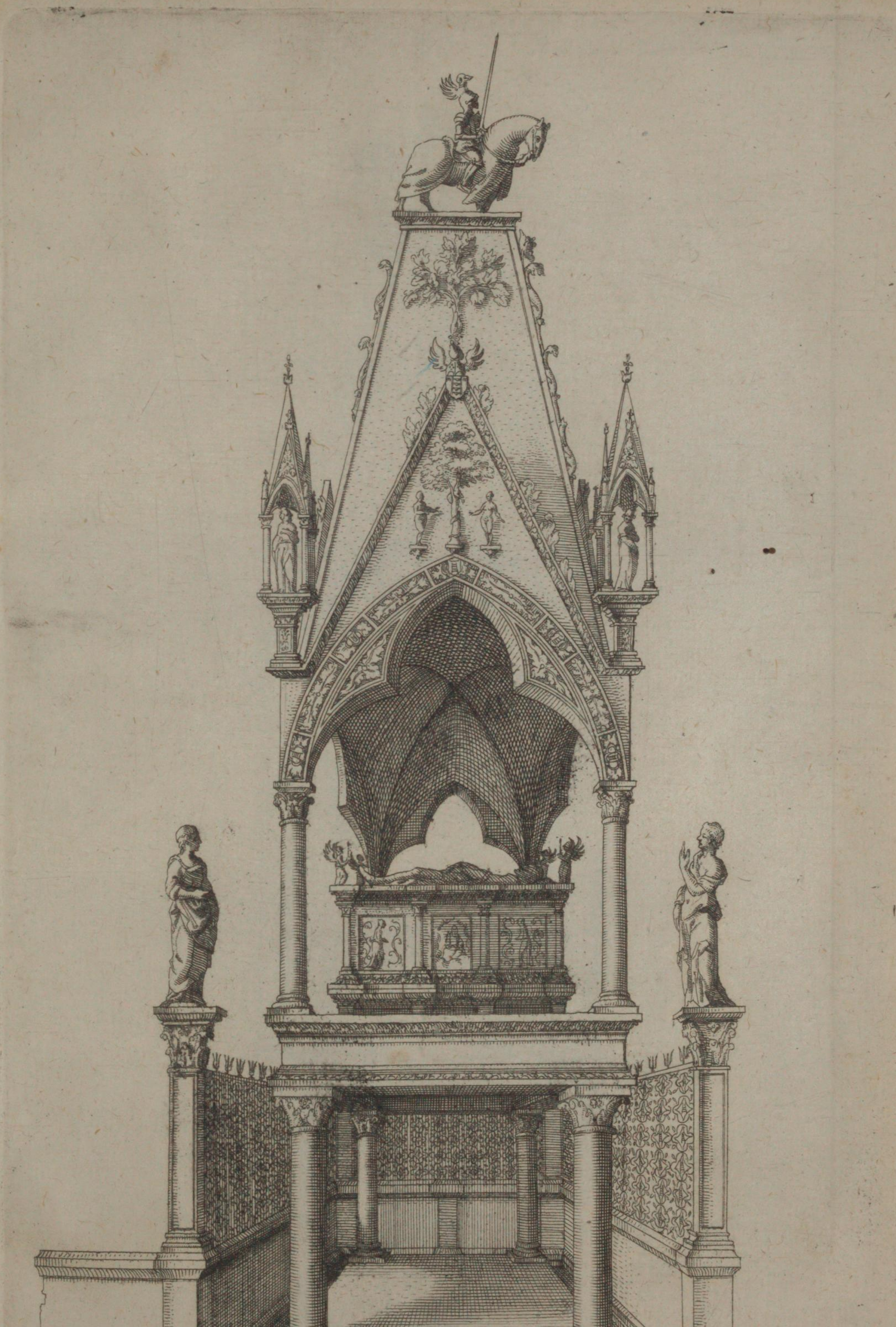
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

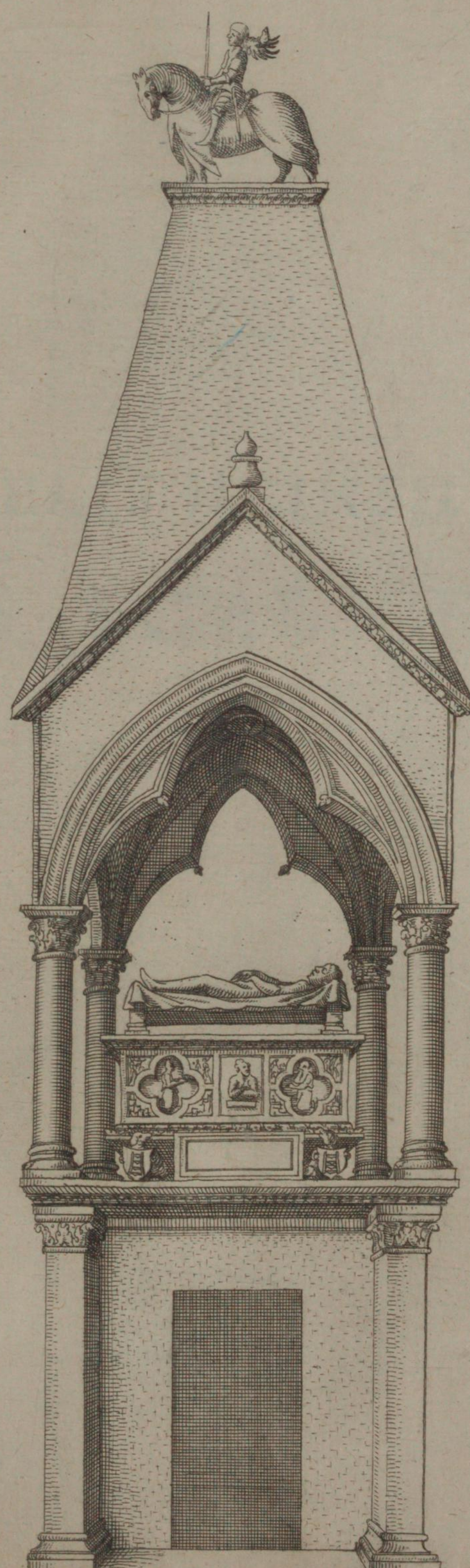
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Koninklijke
Bibliotheek
's Gravenhage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

DANIELIS HEINSII
MANES SCALIGERI.

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

APOTHEOSIS.

EST via, quæ primum cœlo manifeſta ſereno
Pandit iter magnis virtutibus: omnis in orbem
Ardet, & errantes per cœlum colligit ignes.
Stant flammæ ingentes ſtellarum, & purior æther
Illuſtres animas, poſtquam atro e carcere ventum eſt
Accipit, & pulchro venientes lumine cingit.
Illic Æacides, illic poſt triſtia monſtra
Librat asque domos cœli, quas maximus Atlas
Suſtinet, & ſummo nutantes vertice fulcit,
Conſtitit Alcides, ſæuæque oblita nouercæ
Pectora, ſideribus mediiſque immiſcuit aſtris.
Ante alios longe heroas longeque refulgent
Benaci proceres, quos non incognita virtus
Extulit, & duræ rurſus preſſere ruinæ,
Fortunæque vices & inexpugnabile fatum.
Sub pedibus fracti faſces, curuæque ſecures,
Sceptraque nunc inuerſa iacent, ſacrique tiaræ,
Solamen regni veteris totidemque dolores.
Nec non & regum exuuiæ, perfoſſaque centum
Arma locis, clypeique immania vulnera paſſi,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Loricæque hoſti detractæ in limine pendent.
In medio, quondam pulchro percuſſus amore,
Naturæ incumbit gremio ſacriſque lacertis
Cæſar, & inſueti ſpectat miracula mundi;
Purpuream indutus chlamydem: quam diuite gemma
Ipſa parens rerum multoque illuſerat auro.
Illic principia & naſcentis ſemina mundi
Aſpiceres ferri paßim, paßimque vagari,
Paulatimque alias aliasque aſſumere formas.
Nec non & variis animalia quæque figuris
Cœlo efferre caput: duroſque aſſurgere in armos
Corpora taurorum: natoſque ad triſtia bella
Feruere cornipedes, ſuſpenſaque voluere crura,
Et librare pedum alterno veſtigia paſſu.
Illic & volucres ſcindentes aëra pennis,
Et totam Oceani vaſto cum gurgite gentem,
Fecerat alma Deûm genetrix. Ille abdita rerum,
Et genera, & formas, primaſque ab origine cauſas
Illis luminibus luſtrat, quibus omnia quondam
Eruit, & ſeros vetuit neſcire nepotes,
Quæ cœlum irradient flammæ, quis ſidera paſcat
Spiritus, & terram mediis infixerit vndis.
Infra orbem geminum Nerêique vndantia regna
Inſanumque videt Borean, cœloque minantes
Æolios fratres, cogenteſque aëra nubes,

Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Et pluuios rores, & gratos frugibus imbres.
Ipſa immota manet nullis obnoxia ventis
Heroum ſedes, & læto inuoluitur igni.
Illuc Iuliadem rerum pulcherrima Virtus
Duxit, & in tuta preſſum ſtatione recepit
Inuidiæ iaculis, & ſæuæ afflatibus hydræ:
Quam quondam omnipotēs alto ſubmouit Olympo,
Septem orbes, ſeptem vibrantem in prœlia linguas.
Cætera ſerpit humi: ſolum in ſublime venenum
Spargitur, & fœdo virtutem inuadit hiatu,
Cognataſque Deis animas & pectora tentat.
Ollis fata negant præclaram irrumpere ſedem,
Ni prius infandam dederint in vincula peſtem.
Illam inſultantem fruſtra, fruſtraque vomentem
Tartareum virus, ſpinoſaque verbera caudæ
Intentantem oculis, vi contra immobilis heros
Fregerat, & certo ſpirantem eliſerat ictu.
Ergo vbi peruenere locum ſedemque beatam,
Extemplo immenſæ ceſſerunt cardine valuæ,
Et patuit formoſa domus, tectoque recepit
Magnanimum heroem. primumq; ex ordine mater
Ambroſiæ ſucco mortaleis perluit artus,
Annorumque domat vires, turpemque ſenectam
Exuit, & lethi ignaros aſpirat honores.
Haud aliter mediæ ſurgentem ex ignibus Oetæ

Alternos humeros ſemuſtaque membra mouentem:
Perruptorem Erebi, mactatoremque ferarum
Alciden videre Dei: iuxtaque Iuuentas
Aſtitit, & lætos humeris iniecit amictus.
Accurrunt proceres antiquæ ſtirpis origo
Aſſurguntque viro: totoque ex agmine maior
Cæſar, in amplexum lachrymis occurrit obortis,
Deduxitque manu, ſolioque excepit auito,
Et primo memorat longæuam a ſanguine gentem,
Tot Diuos Verona tuos, Hunnumque ferocem,
Fractum animis, totoque eiectum corpore regni,
Nec læto auſpicio fundatam Antenoris vrbem.
Heic cœli ſedet in medio, Phœbumque cadentem,
Vel quantus veniens rorantes diſcutit vmbras,
Aſtraque metitur radiis, ſerumque Booten,
Semotamque Helicen, ſtrictumque Orionis enſem.
Nec non & ſpatia Annorum, Menſesque, Diesque,
Temporaque, & certis deſcriptum legibus Æuum,
Omnia quæ quondam populis obſcura per orbem
Prodidit, indulgens ſtudio: totamque per æthram
Spargit ouantem animam, vaſtoq; immittit olympo.
Salue ingens cœli decus: &, tua ſacra per orbem,
Per populos vrbesque omnes & regna ferenti
Sis felix: noſtrique memor, procul aſpice tetram
Inuidiæ peſtem. quæ te, quanquam aëris alti

Inuectum nubes, & ſidera ſumma videntem
Sub pedibus, ſequitur: vaniſque exercita curis
Nondum diuinos patitur requieſcere manes.

In defectum Lunæ, qui ſupremam Scaligeri noctem præceſſit.

QVOD *mæſta Phœbe, non vt anté, vultum*
Indulſit orbi, ſed tenebricoſis
Noctem profundam duplicauit vmbris,
Ceßitque tota deſtituta luce:
Non illa fratri cornibus retuſis
Submiſit igneis ante mutuatos.
Nox illa noſtra eſt. Cæſaris propago,
Lux prima mundi, vita literarum
Chaos minatur, nunciatque noctem.
Qualem nec olim perfidæ Thyeſtis
Fecere menſæ, cum fugatus ora
Auertit auſis palluitque Titan,
Diemque ſolis non dedit Mycenis.
Plus execrandum eſt, quicquid orbe toto
Luent tot anni. poſterique pendent

Centum-

Centumque retro ſentient nepotes,
Ingrata Diuis quod meretur ætas:
Cum denſa terris nox ſcientiarum
Caliginoſas inuehet tenebras,
Mergetque ritus priſtinos & artes,
Suoque quicquid imputabat æuo,
Cuius ſerenum non tulere vultum.
Hac nocte mæſtos deficit iugales
Formoſa Phœbe: cras abire Titan
Minatur orbe. Barbari ſequuntur.

EPI-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

EPITAPHIVM I.

REGIVS a Brenni deductus ſanguine ſanguis,
Qui dominos rerum tot numerabat auos,
Cui nihil indulſit ſors, nil natura negauit,
Et iure imperij conditor ipſe ſui,
Jnuidiæ ſcopulus, ſed cælo proximus ipſi,
Illa Juliades conditur, hoſpes, humo.
Centum illic proauos, & centum pone triumphos,
Sceptraque Veronæ, ſceptrigerosque Deos,
Maſtinosque Canesque, & totam ab origine gentem,
Et quæ præterea non bene nota latent.
Jllic ſtent aquilæ priſcique inſignia regni,
Et ter Cæſareo munere fulta domus:
Plus tamen inuenies quicquid ſibi contulit ipſe,
Et minimum tantæ nobilitatis eget.
Aſpice tot linguas, totumque in pectore mundum:
Jnnumeras gentes continet ille locus.
Crede illic Arabas deſertaque nomina Pœnos,
Et crede Armenios Æthiopasque tegi.
Terrarum inſtar habes: & quam Natura negauit
Laudem vni populo, contigit illa viro.

EPITAPHIVM II.

INVIDIÆ domitor, monſtrorum interritus: in quo
 Improbitas vires fregit & ira ſuas,
Tanto animis maior, quanto crudelior hoſtis
 Verteret in ſacrum tela cruenta caput,
Dîs genitus, diuis nunc redditus, hîc iacet, hoſpes,
 Iuliades: quantum claudere terra ſolet.
Occidit & ſæuus Troiæ populator Achilles,
 Hectoreos cineres Ilia clauſit humus.
Clauſit & Aiacem Rhœtei in littore ponti:
 Exuuias ingens Herculis Oeta tulit.
Iuliadem tantis æqualem heroibus, æqua
 Nominibus tantis terra Bataua tegit.
Virtutem ne quære, hoſpes. patet orbis vterque.
 Non alio virtus clauditur vlla loco.
Cœlum animis, orbem heroes virtutibus implent.
 Quod ſupereſt, tellus quælibet apta, tenet.
Mauſolea tegunt priſcos inſignia reges,
 Vnde illi generis gloria prima venit.
Regibus hoc ſatis eſt. toto iacet altior orbe,
 Qui propriis totam laudibus implet humum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

EPITAPHIVM III.

TEMPORVM EMENDATORI.

LVX illa terræ, cuius vltimi nomen
Nouere Seres, quem peruſta gens Phœbo
Indi loquuntur, cuius impetum liuor
Adhuc tremiſcit, vt leonis extincti,
Nec profuturis eminus petit telis,
Semen Deorum, Cæſaris ſui proles,
Iocus proteruæ ludicrumque fortunæ,
Sed maior ipſa, pallidoque liuore,
Et vtriusque victor, hoc iacet buſto.
At ne quid æui ſæculique vis poſſit,
Diesque longa deleat viri nomen,
Quo maius orbis altiusque nil vidit,
Deuinxit ipſum Scaliger ſibi tempus.

IOSEPHO SCALIGERO

LINGVARVM PROPE OMNIVM PERITO,
TEMPORIS EMENDATORI,
ANTIQVÆ ASTROLOGIÆ ILLVSTRATORI.

SOLVS *qui totum diſcendo exhauſerat orbem*
Naturæ ſibi vix ſufficientis opus,
Omnia conatus peruaſerat omnia, proles
Cæſaris, & vidit nil ſupereſſe ſibi.
Iam puero Graii, puero ceſſere Latini,
Dat puero victas Martia Roma manus.
Inſequitur Phœbum (tanta eſt audacia mentis)
Et pariter per quas proficit ille vias.
Æthiopes cedunt, cedit gens conſcia Nili,
Et cuï Nilus adhuc diſsimulatur, Arabs.
Cedunt Armenij, cedunt Perſæque Syrique:
Et ſi quem medio conſpicit orbe dies.
Tendit in occaſum, ſed poſtquam ceſſerat ortus:
Hic quoque quæ diſcat, cætera doctus, habet.
Tempora reſtabant: vaſtum complectitur æuum,
Et toto maior tempore, tempus obit.
Quid ſupereſt Naturæ? pudet. iam exhauſerat orbem.
Si dederis cœlos. hîc quoque mente fuit.

IOSE-

IOSEPHO SCALIGERO
VIRO SVPRA LAVDEM.

PROLES regia, nominiſque vindex
Et ſui ſimul & ſimul ſuorum,
Qui menſes veteres, dieſque, & annos
Certo limite finibuſque clauſit,
Cuius ſæcula nunc eunt & horæ,
Et qui tempore profuturus omni
Sibi tempora ſolus obligauit,
Cuius bis duo millies laborum
Bis ſex Herculeos premunt labores,
Solus omnia, terminuſque voti,
Qui dum priſtina quæque reddit orbi,
Et nondum genitos docet nepotes,
Totum laudibus occupauit æuum;
Et ne debita ſanguini Deorum
Nouus ſidera permearet hoſpes,
Suis ſedibus ordinauit aſtra,
Et cœlum meruit, quod ante vidit,
Dignus Cæſare maximo virorum,
Et cum Cæſare maximus virorum;
Quem laus amplius haud deceret vlla,
Et qui laudibus haud faueret vllis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Maior qualibet altiorque laude;
Quæris quod ſibi præmium relinquat,
Stupor Scaliger eruditiorum?
Digno heroibus exitu potitus,
Toti concidit inuidendus orbi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

QVERELA.

MISELLE vates lachrymisque lugende
Suſpiriiſque, quotquot exprimi poſſunt
Ex ore & imo pectoris penetrali,
Adhuc moraris illius ſequi manes,
Cuius ſuaui nunc carebis aſpectu
Et ore ſemper? Ah miſer! tibi quales
Juere Soles, cum vocatus & gratus
Semperque onuſtus carminum pia mole,
Jllos Penates lætus hoſpes intrabas,
Virique vultum & ora conſpicabare,
Quo nil Olympo maius aſpicit Titan,
Nihil ſecundum pulchra conſpicit Phœbe.
Ibi illa veſtra blanda dona Muſarum
Blandosque luſus vſque & vſque poſcebat,
Nec tu petenti promere illa nolebas.
At nunc beato ſeparatus amplexu
Miſer vagaris ſolus, & grauis luctu
Mœſtos ocellos perpeti rigas imbri,
Errasque paſſim: qualis auio in ſaltu
Priuata caro compari gemit turtur,
Aut nata matrem ſola luget amiſſam,
Nondum iugales paſſa nata complexus.

Vel

Vel quæ ſub vmbra populi ſedens mœſtæ
Lugubre carmen integrat ſoror Procnes,
Raptosque fœtus quos arator implumes
Abſente matre neſciaque ſubduxit,
Plorat, nec vllum luctibus modum ponit.
Feſſusque lachrymis, lachrymis tamen gaudens,
Noctem querelis ducis, & diem fletu.
At ille toto nunc remotus it mundo,
Totisque terris, in virentibus campis,
Vbi ſuauis ſibilat tepor venti,
Fauoniusque lenis inſtrepit ramis,
Et aura pulchros frigerans parit flores,
Et fons per herbas candido ſtrepens lacte
Puros lapillos inter, irrigat terram,
Lenemque ſomnum manibus piis ſuadet,
Auesque voce tinnula ſolum mulcent,
Inque arborum trementibus comis viuunt.
At ſacra circum lympha Tethyos puræ
Defendit imbres, & niues pruinoſas,
Polusque dulci delicatior ſomno
Molles roſarum deſuper pluit nymbos,
Et liliorum lacteas niues ſpargit,
Sonantque læto paſcua vndique plauſu,
Syluæ cachinnis, antra perſonant riſu,
Vmbræ choreis, vocibusque iocundis.

Ibi

Ibi illa turba nota poſteris ſæclis
Myrto capillos implicans Dionea
Comisque lauri virginis, per herboſos
Colles vagatur, & diem ioco ducit.
Ibi ille terris notus omnibus noſter
Et æmulandus viuit omnibus ſæclis.
At tu beato ſeparatus amplexu
Adhuc moraris illius ſequi manes,
Cuius ſuäui nunc carebis aſpectu?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

THRENVS.

QVALIS perpetuo natorum pallida luctu
Et duris Niobe exercita funeribus
Stat miſera in ſaxo, cuï guttatim vndique lympha
Hinc atque hinc mœſto depluit e Sipylo,
Aut quales nondum oblitæ fratrisque ſuique
Stant lachrymis vdæ iugiter Eliades,
Infelix Phaethuſa, & ramis obſita Phœbe,
Et totidem ramis obſita Lampetie,
Quas neque grata Ceres, neque curarum exitus omnium
Humida nox blando detinet obſequio,
Sed Matuta parens ſemper, formoſaque ſemper
Inueniunt madidis ſidera corticibus.
Tales Dî lachrymas talem aſpirate dolorem
Heu miſero nimium numina ſæua mihi.
O pater, o noſtræ quondam tutela iuuentæ,
O animâ mihi dilectior atque oculis,
Cui ego conſueram triſtem lenire dolorem,
Et capitis ſacram ſiſtere canitiem!
Tecum delitiæ, tecum omnia gaudia noſtra
Fracta iacent: tecum funditus occiderunt
Munera cuncta Deûm. nec quæ nos cunq; iuuabant,
Nec mihi iam lux hæc, nec mihi grata dies.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Ipſa etiam quæ te præeunte ah perditus olim
Dulcia Muſarum gaudia contigeram,
Hæc quoque tecum abiere hinc omnia, ceu vapor olim
Ludibrium ventis ſpargitur Æoliis.
Nec mihi blanda placent Muſarum gaudia, nec mî
Promere ſtat mœſti delicias animi.
Sed qualis virgo caſtæ coniuncta parenti,
Sedula maternis vortitur in ſtudiis,
Quam iuxta radiique & viminei calathiſci
Arma iacent blandæ debita militiæ:
Ipſa hæret ſuper incumbens, gratumque laborem
Aſsiduis vſque deproperat digitis.
At ſi mox eadem caſtâ eſt orbata parente,
Sideraque accendit ſeque ſuamque domum,
At fuſi calathique iacent procul heu deſerta,
Et miſero pecten voluitur e gremio.
Sic mihi Muſarum tecum omnis gloria ſordet,
Et penitus noſtro diffluit ex animo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

THYRSIS, ECLOGA BVCOLICA,

In obitum eiuſdem.

ÆGON. MNASYLVS.

AMISSVM *triſti longæuum funere Thyrſin,*
Thyrſin delicias paſtorum, & gaudia ruris
Amiſſum flebant pueri Mnaſylus & Ægon.
Flebant, & lachrymis ingentibus ora rigabant,
Flebant & populi, flebant armenta gregesque.
Sed tamen ante alios longe mœſtiſſimus Ægon,
Sæpe illi ſolitus cum nox obſcura capellas
Cogeret, & mœſtos arceret matribus hædos,
Sæpe ſuos illi recitare aſſuetus amores,
Et duræ faſtus Amaryllidis. ille ſenectæ
Oblitus propriæ, propriosque oblitus amores
Præbebat facilem pueris cantantibus aurem.
At puer infelix amiſſo Thyrſide, ſolus
Errabat, mare vicinum vicinaque circum
Littora: vel Rheni ſpatioſo proximus alueo,
Crudeles Diuos & flecti neſcia fata
Poſcebat Thyrſin: ſed nec crudelia fata
Nec Diui ereptum reddebant funere Thyrſin.

Sæpe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Sæpe illum immemorem ſeræ decedere nocti
Heſperus inuenit lachrymantem, & dura vocãtem
Sidera nequicquam: ſæpe illum inuenit eundem
Lucifer. errabant ſolæ per deuia capræ.
Tum quoque Mnaſylum viridi complexus in alga
Talia iactabat nil reſpondentibus vndis.
Ecce, peregrino redeunt e littore puppes,
Et cum nocte pecus, redeunt cum nocte iuuenci.
Omnia cum redeant ceſſat mea gaudia Thyrſis.
Septima formoſos cælo nox extulit ortus,
Et toties iuga iam bobus detraxit arator,
Et matutinos decuſſit bucula rores;
Thyrſis abeſt. abſentis adhuc veſtigia littus
Exhibet, & fruſtra quacunque in littore paſſus
Thyrſidis apparent, hic & veſtigia figo,
Perque eadem errantem nox occupat, & videt Eos
Altera, nec vacuæ ceſſant plangoribus horæ.
Interea pecudes nullo paſcente, per herbam
Vicinas comitantur oues: mæſtæque iuuencæ
Noctis in aduentum vicina armenta ſequuntur.
Lac quoque, ſit quanuis iam formoſiſſimus annus,
Aret in vberibus: nec me mulctralia, donum
Thyrſidis extremum, nec quæ mulctraria plenis
Admouet vberibus, ceu quondam, Theſtylis vrit,
Extinctique animo languent Amaryllidis ignes.

Carmina iam ſordent (nam cui mea carmina cantem?)
Et mihi diſcedens tamen hæc armenta reliquit.
Et dixit moriens : poſt me pulcherrimus Ægon,
Ægon hos calamos mortis ſolatia noſtræ
Inflabit, tanto reliquis dilectior Ægon
Quanto pulchra ſuo capra eſt villoſior agno.
Quamuis ſæpe meos ſeruauit Tityrus hædos,
Et mihi ſæpe ſuos Mnaſylus rettulit ignes.
O dilecte puer, tu nunc cantabis in illo
Littore, nec noſtras vnquam obliuiſcere Muſas.
Ipſe etiam tumulo facies ſolemnia noſtro,
Ipſe apium, ipſe hederas, ipſe humida lilia carpes,
Extremamque meis intexes oſsibus vmbram.
Atque aliquis forſan Lethææ in gramine ripæ
Deferet erranti tua carmina: cum mare Thyrſin,
Cum Thyrſin ſcopuli, percuſſaque ſaxa ſonabunt.
Audiet extinctus poſt ſe ſua nomina Thyrſis,
Audiet, & priſcos animo reuocabit amores,
Audiet ipſe ſuam lætusque agnoſcet auenam.
Nec tibi linguarum contagia, nec mala Codri
Iurgia ſunt metuenda: petat licet omnia liuor.
O dilecte puer, tu nunc in littore paſces
Has pariter, pariterque tuas quas ante tenebas.
Nos procul hinc (nec enim non cedunt omnia fatis)
Per-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Perſephones paſcemus oues: vbi purior aer,
Et viui fontes, & ſponte innoxia taxus.
Nec mare littoribus pugnat, nec flumina ripis
Diluuiem meditantur. amant & flumina ripas,
Et mare tranquillum ſecuram allabitur algam.
Hæc Ægon, Ægona ſuo Mnasylus ab antro
Excipit, & triſtem ſolatur carmine curam.
Sidera quæ blandos hominum ſpectatis amores,
Egreßi terris iuuenes, quos æthere ſummo
Fixit, & æterno ſacrauit Iupiter auro,
Vos etiam quondam pars hoc in littore noſtri
Cantabat Thyrſis: nunc vobis proximus ipſis
Ipſe ſuas cœlo vobiscum conſpicit agnas.
Et fauet, vt quondam, paſtoribus, & pia ducit
Ocia; nec triſtes aſpirat ab æthere ventos.
Quaque mouet, Zephyri accedunt, imbresque furentes
Comprimit & Borean, & agentes nubila Coros.
Forſitan & paſcit, ceu quondam pauit in herba,
Nubibus in mediis: & noſtro gaudet amore.
Nec Deus Arcadiæ numen præſentius illo eſt,
Nec Deus Arcadiæ certet cum Thyrſide iungi.
Thyrſis & infeſtas extinxit frugibus herbas,
Et ſegeti gratos defendit ſentibus agros,
Et lolium infelix, & inertem eiecit auenam.

Hor-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Horret humus, ſquallet rapto Parnaſſia rupes
Thyrſide, nec cœtus hominum reſpexit Apollo.
Thyrſis & ignotum paſtori repperit annum,
Errantemque ſuo diſtinxit limite menſem,
Æqualesque dies, & priſcum reddidit æuum.
Thyrſis & antiquos docuit procedere ritus.
Sidere quo Bacchum vicinia tota ſonarit,
Quo Cereri gratus ſua præmia meſſor in vmbra
Soluerit, ingentem aſpiciens ſecurus aceruum.
Quo tibi magna Pales ſacro de ſulfure fumum
Fecerit, & feſtum paſtor tranſcenderit ignem,
Cum lauro velantur ouilia, caſtaque laurus
Luſtrales latices, & noxæ obliuia verſat.
Nunc quoque humo pueri ſaxoque inducite laurum
Thyrſidis, & puræ ſpargantur frondibus vndæ.
Vndam alij ſpargent, tumulo lac inferet Ægon;
Lac Ægon: Mnaſylus aquas e flumine viuo
Hauriet, & ſæuos arcebit nunc quoque ſoles.
Non tamen & nobis ſolatia parua reliquit,
Diſcedensque meis extremum amplexibus hærens,
Pignus habe hoc, dixit: nec quiſquam ex agmine veſtro
Munera nulla feret. reddent hæc munera vobis
Extinctum Thyrſin. Nec tu monimenta Menalcæ
Deſpice, quæ nobis Riphæi e frigore ponti

Miſit,

Miſit, & Arctois e montibus ipſe Menalcas.
Nec tu pauperiem puer aſpernabere noſtram,
Nec proauos meditare, ingentia nomina, noſtros.
Mille greges illis Benaci fluminis vndam
Libabant: centum tondebant paſcua tauri.
Omnibus errabant ter centum in montibus agnæ.
Nunquam illis, nunquam teneris lac defuit hœdis;
Pars quoque preſſa fuit. ſæpe hæc mihi veſpere ſero
Narrabat genitor, cœlo notiſſimus ipſi
Antiquus Corydon: quem nunc procul altera tellus
Detinet, & toto circumfluit amne Garumna.
Omnia fata tulere, & habebunt nos quoque fata.
Talia cantabant pueri: cantantibus illis
Heſperus extremam veniens abrupit auenam.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΒΟΥΚΟΛΙΚῸΝ ΕἸΔΎΛΛΙΟΝ ΕἸΣ ΤῸΝ ΑΥ̓ΤΌΝ,

Δωριστί.

Εἴαρος ἀρχομένοιο παρὰ Ῥήνοιο ῥόοισι
Δάφνις βωκολέεσκε· φίλον δ' ὀλολύσδετο Θύρσιν
Μῶνος ἐών· τοιάν δ' ἀνεβάλλετο μῶνος ἀοιδάν.
Οὕτω δὴ πεδίονδε κατήλυθες, ὦ φίλε Θύρσι,
Ἠλύσιον, τρίλλιστον, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος,
Ἄμμιν δ' οὐκέθ' ὁρατὸς ἀποίχεαι· ἄλγεα δ' οἷα
Αἰὲν ὀδυρομένοισι τεὸν μόρον ἄμμι λέλοιπας.
Οὐκέτι δὲ μέλος ἁδὺ τι ᾄσομες, οὐκέτι σεῖο
Ὡς πρότερον σύριγγος ἀκούομες, οὐκέτι μοίσας·
Τάν με πρὰν ἐδίδασκες ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Νάπιον, εἰσέτι μικκὸν, ἔτι νέον· ἦΰτε μάτηρ
Παῖδα φίλαν ἐδίδασκε πολύστροφον ἱστὸν ὑφαίνειν.
Ἠΰτε δ' ἦρι πράτῳ ἐπὶ πρέμνοισιν ἀηδὼν
Ἑσδομένη, περὶ τέκνον ἀεὶ στρωφῶσα ποτᾶται,
Μοῖσαν δ' ἱμερόεσσαν, ἑάν τ' ἐδίδασκεν ἀοιδάν.
Ὥς τοι ἐγὼ παρέμιμνον, ἐμεῦ δ' ἄτερ οὐδέποκ' ἦσθα·
Οὐδ' ὅκα φέγγος ὄρθρου κατ' αἰθέρος, οὐδ' ὅκα γαῖαν
Νυκτὸς ἀμερσιπόνοιο κατακρύψεν ὀμίχλα.
Οὐ γάρ τις σέθεν ἄλλος ἐν ἀνδράσιν ἅδιον ᾆσε,
Οὐδέ τις ἰσοφάρισδε, καλῶς σύριγγι λιγαίνων
Οἷον τὺ ψιθύρισδες. ἐγὼ δ' ἔτι δεύτερον οἰσεῖν
Ἆθλιον ἤλπισδόν σευ ἀεὶ τάλας· ἀλλὰ τάδ' ἄμμιν

Μοῖσαι

Μοῖραι ἀναρπάξαντο, καὶ ἁ πανδάμιος ἄτα.
Νῦν δ' ἐμὲ μῶνον ἔλειψας, ἐμοῦ δ' ἄτερ ἐν χθονὶ κεῖσαι,
Μῶνος νόσφιν ἐμεῖο τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύεις.
Ἄμμες δ', ὡς νέοι ἄρνες, οἷς περὶ τὰν λύκος ἔκτα
Ποιμένος οἰχομένοιο περιπλάσδονται ἀν' ὕλαν,
Οὔθατα δὲ τρίβοντι, κατακταμένας περ ἀνάγκᾳ·
Ὥς σεο νῦν ἔτι μοῖσαν ἀμέλγομες, ὡς ἔτι σεῖο
Πίνομες οἰχομένου γάλα μείλιχον· εἰσέτι γὰρ ζῇ
Ὅσα πάλαι κατέθηκες ἐν ἀνδράσιν, ὡς δὲ μελίσσας
Κηρία σεῖο θανόντος ἐν ἀνθρώποισι λέλειπται.
Τοῖςδε γὰρ οὔποτε χεῖρα πολύστονος ἐμβαλεῖ Ἅδης,
Μῶνα δ' ἀεὶ φυξεῖται ἀταρτηρὸν στόμα Λάθας,
Μῶνα δὲ Περσεφόνας οὐκ ὄψεται ἄγριον ὄμμα.
Τῶν δὲ τεῶν πατέρων φάος οἴχεται, ἤΰτε καπνοί,
Πάντα δὲ κεῖται ἄπυστα· βαρὺς δ' ἐπικάππεσεν Αἰών.
Ἀλλὰ σὺ μάν, περιπόθατε γέρον, κόνις ἔσσεαι ἤδη.
Ἄμμες δ' ὁσσάκι μᾶνες ἀγακλυτὰ τέκνα σελάνας
Αἴλινον ἆμαρ ἄγωσι, τεὸν περὶ νηλέα τύμβον
Στεψοῦμες στεφάνοισι καὶ ἑρσάεσσι πετάλοις.
Δάκρυα δὲ σταξοῦμες ἐπὶ χθονί, καὶ γάλα λευκόν,
Ἄλλά τε μείλια πολλά, τὰ μηδ' ὤφελλε χέοντο·
Ἀὼς δ' ὄνομα σεῖο κατ' ὠρανὸν ἀντιβοασεῖ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ΕἸΣ ΤῸΝ ΤΟΥ͂ ΑὐΤΟΥ͂ ΤΆΦΟΝ,
Δωρισί.

Τίς τίνος ἔπλετο τύμβος; ὑπὲρ τύμβω δέ τις ἄκρω
Εἰσδόμενος, ξανθαῖς ἐκκέχυται πλοκάμοις,
Μαινομένῳ μέγα δή τι πανίκελος; ὦ ξένε τύμβον
Παιδὸς ἀνικάτου Καίσαρος εἰσοράας.
Αἰεὶ δὲ φθόνος ἄμμιν ἐφέσδεται, οὕνεκεν ἥρως
Παντοίας ἀρετᾶς ἔδρεπεν ἀγλαΐαν.
Ἄλλων χρίσδετε τύμβον ἀλείφασιν. ὁ φόνος αἰεὶ
Παίδεσσι μεγάλων ἕσπεται ἁμιθέων.

ἊΛΛΟ

ἌΛΛΟ ὩΣ ἈΠΟ ΝΕΚΡΟΥ.

Γράψον ὅλον μοι κόσμον ἐπὶ κρηπῖδι τάφοιο,
Τῷ δ' ἔπι καὶ γλωσσέων εἴδεα παντοδαπῶν.
Γράψον καὶ φθόνον αὐτὸν ἀμείλιχον· ὅς δέ μοι αἰεὶ
Ἡμετέρῳ στενάχοι τύμβῳ ἐφεζόμενος.
Τοῖσι γὰρ δακρυχέουσα Τύχη καὶ Πότμος ἑπέσθω.
Μέσσον δ' ἐν τούτοις θάψον Ἰουλιάδην.
Γλωσσέων γὰρ πέλον ἴδρις ὅσων περὶ κόσμος ἐέργει·
Κεῖνα δέ μοι λαίσσω πάνθ' ὑποστασόμενα.

ἌΛΛΟ.

Μὴ τύμβον παρὰ τοῦτον ἐπεσσύμενος τρέχ' ὁδῖτα,
Ἡρώων μεγάλων οὐκ ἀλεγιζόμενος.
Καίσαρος ἀντιθέοιο πάϊς μεγαλώνυμος ἤμην,
Ἤμην Σκαλιδῶν αἷμα διοτρεφέων.
Μοῦνος δ' ἀλλοπρόσαλλος Ἄρης ἐμὸν ὤλεσεν εὖχος,
Ὑψώσας πρότερον τὸ κλέος ἡμέτερον.
Μοῦσαι δ' ὑψώσαντο πάλιν· πάλιν αἱ δέ μοι εὖχος
Μεῖζον ἐμῶν προγόνων θῆκαν ἐς αἴδιον.
Ἀλλά τις, ὦ ξένε, τύμβον ἐμοὶ μέγαν ἄλλοθι θείη·
Νεκροῖς γὰρ κέομαι νῦν ἐν ἀμουσοτάτοις.
Παρνασσοῦ δ' ἐπὶ ταῖν κορυφαῖν ἄκροιο τεθάφθω
Ἰδμοσύνης ἄκρη καὶ σοφίης κορυφή.

ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΕἸΣ ΤῸΝ ΑΥ̓ΤΌΝ.

Δῖε γέρον, συνάριθμε θεοῖς, συνάριθμε δὲ παισὶν
    Σκηπτούχων βασιλέων νήσῳ ἐνὶ μακάρων,
Κεῖσό μοι ὄλβιος αἰεὶ ὑπὸ χθονί· σῶμα μὲν οὕτως
    Πολλὴν καὶ μαλακὴν γῆν ἐπαμησάμενος,
Ψυχὴν δ' ἡμιθέοις ἅμα πατράσιν· αὐτὰρ ὄναιο
    Αἰεὶ σῆς γλυκερῆς πουλυμαθημοσύνης.
Ἀμβροσίης μοι ὄναιο· τεὴν δ' ἄρα δίψαν ἀκείων
    Ἱπποκρηνιάδων πῖθί μοι ἐκ λιβάδων.
Τούτων γὰρ πίες αἰεὶ, ἀεὶ δ' ἀκόρεστος ἔπειτα·
    Τῶν δέ σοι ἡ δίψη, τῶν δέ σοι ἡ μέθυσις.
Δάφνην δὲ ζώουσαν ἀεί σοι τύμβος ἀέξοι·
    Αὐτοπάτωρ τέκνων ἦσθα γὰρ ἀθανάτων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

EPICEDIA

DIVERSORVM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

HVGONIS GROTII EPIGRAMMATA DIVERSA.

IRET *ad occaſum cum lux clariſsima Mundi*
Scaliger, & ſanctum conderet vmbra caput,
Dicitur exemplo tam ſæui funeris æther
Territus, atque ipſi contremuiſſe poli.
Te quoque perculſum genitor radiate diei
Credibile eſt, viſo ſidera poſſe mori.
Non minus ille ſuo luſtrabat lumine terram,
Non minus in gemino cardine notus erat.
Sed non tu retro radios in ſæcula vertis,
Nec potes heſternum tu reuocare diem:
Eriperet nocti qui ſæcla, diesque diei
Redderet, ille fuit, qui tamen, ecce, fuit.

ALIVD.

Huc ades huc hoſpes ſeu per mare ſiue per Alpes
Ad Batauos Brenni vectus ab vrbe venis,
Non aliena tibi iacet his in ſedibus vmbra,
A ducibus ſanguis ſed venit ille tuis.
Hic ſitus hic ille eſt Ioſephus Scaliger, ipſa
Quin hîc Scaligerûm gens tumulata iacet.
Nec tu ſceptra tamen regnique inſignia quære,
Et quæ quo libuit ſors inimica tulit.

 Impe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Imperium longe maius ſibi condidit, & cui
Non Atheſis finem, non Padus ipſe facit:
Quod vix Oceanus, vix cœlum terminat. I nunc
Et magnos aliquid crede fuiſſe Canes.

ALIVD.

Hic iacet & Gades ſuper exauditus & Indos
Scaliger, hic mundi publica lingua iacet.
Hunc velut amiſſum Memphis deploret Oſirim,
Diuitis huic ſiluæ munera mittat Arabs:
Æthiopes portate legit quæ gramina Phœnix,
Et Solymi plena balſama ferte manu.
Hunc Syrus Euphrates, hunc Medus plangat Hydaſpes,
Et qua tu primum Nile crearis aqua.
Græcia deſertas Aganippes effleat vndas:
Cenſeat hunc atrum Martia Roma diem.
Europam pariter Libyamq; Aſiamque per omnem,
Per ſola terrarum, per freta luctus eat:
Et dicant populi, iacet in tellure Batauа
Hic qui pro populis omnibus vnus erat.

ALIVD.

Vnica lux ſæcli, genitoris gloria, nemo
Quem puerum, nemo credidit eſſe ſenem,

Tam

Tam ſibi par ſemper quam cunctis celſior vnus,
Et qui ſe totum debuit ipſe ſibi,
Exſuperans fama quos æquat ſanguine reges,
Sceptrigeris maius nomen adeptus auis,
Hic iacet ille capax immenſi Scaliger æui,
Nec ſibi plus vnquam mors licuiſſe putat.
Quid querimur raptum? mens eſt qua viuitur. annos
Ille tot exegit mente, quot orbis habet.
Omnia dum retro mundi veſtigia quærit;
Quærentem, retro deſtituere dies.
Emenſus populos & diſſona gentibus ora
Ambierat quantum lumine Phœbus obit.
Teſtamur, Natura; tibi non defuit ille:
Tu gentes alias, ſæcula plura dares.
Vltra Scaligerum nihil eſt: nec Scaliger vltra.
Ille tui finem repperit, ille ſui.

ALIVD.

Proles vera ducum, & ducibus maioris Iüli,
Digne cuï haud tantum Scoppius inuideat:
Nobile ſed quidquid, ſed doctum quidquid vbiq; eſt,
Doctrinæ princeps, nobilitatis honos:
Tene hi qui Latiæ vendunt mendacia turbæ
Fraudatum tantæ gentis honore volunt?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Aut potius tanto fraudatam nomine gentem,
Per quod nobilior nobilitate ſua eſt?
Nam poteras fieri magni tu ſanguinis author,
Ni tibi per tantos ſtemma veniret auos.
Teque ſibi proauum quem nunc habuere nepotem
Maſtini cuperent belligerique Canes.
Et quocunque Atheſis quondam rectore ſuperbit,
Conditaque Brenni mœnia militibus.
Nunc aliter viſum ſuperis, illuſtris vt in te
Gens per tota decem ſecula proficeret.
Non puduit claros poſt ſæuo Marte tyrannos
Edere diuinum Cæſaris ingenium.
Nec ſtetit hac fini, nec ſpes fuit vltima Cæſar;
Quin vires iterum eſt auſa nouare ſuas.
Poſt te fœcundos ſed deſiit illa labores,
Vt quo iam maius gignere nil poterat.

ALIVD,

IN EFFIGIEM EIVSDEM quæ in Bibliotheca pub. ſeruatur.

Inter mille libros (nec ſedes dignior vlla)
Quæ tulit immenſus Scaliger ora vides.
Mille libros hoſpes nimium ne reſpice, maior
Hic tibi quem monſtro bibliotheca fuit.

ALIVD.

Cúm plutei doctis turgerent vndique chartis
Quas velit æterno fama fouere ſinu,
Exhæredauit moriturus Scaliger orbem,
Et vetuit poſt ſe ſcripta videre diem.
Heu nimium duras e miti pectore leges,
Pro quibus impietas magna ſit eſſe pium.
Digna ſit hæc pœna præſens quæ viuitur ætas,
Quæ Titios & quæ Scoppia monſtra tulit:
Sed quo poſteritas meruit non poſſe doceri?
Aut quid fecerunt tam bona ſcripta mali?
Parce pater, ſi nos recte tibi cuncta monenti
Credere in hoc vno credimus eſſe nefas.
Publica ſunt iſthæc. ſemel vt te fata dederunt
Omnibus, inde poteſt iam nihil eſſe tuum.
Sit tamen, vt mandas: nequeunt vel preſſa latere
Quæ tantum ex tanto nomine lucis habent.
Quicquid neſcitur foliis quæretur in iſtis,
Hinc ſibi reſponſum maxima turba petet.
Quanta nec Euboicæ celebrauit virginis antrum,
Nec tripodes medio quos habet orbe locus.
Quid iuuat in populos has non dimittere chartas?
Scaligeri circum ſcrinia mundus erit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

IN EFFIGIEM SCALIGERI, PAVLO ANTE MORTEM EXPRESSAM, quæ in ædibus N. V. Cornelii Mylii extat.

HÆC eſt Scaligeri mortem meditantis imago:
Luminis heu tanti veſpera talis erat.
In vultu macies & tortor corporis hydrops,
Sed tamen & magni conſpiciuntur aui.
Læua tenet chartas Nabathæi munera cœli:
Armatur calamo nunc quoque dextra ſuo.
Hæc eſt illa manus vitam cui tota vetuſtas
Debet, & a primo tempora ducta die.
Quod ſi Scaligero meritis par vita daretur,
Non niſi cum mundo debuit ille mori.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

BONAVENTVRÆ VVLCANII.

I.

Πίδακα μουσάων καλλίρροον, ἐννεάκρουνον,
Κεῖνον παντοίης ἰδμοσύνης ταμίην
Κεύθει ἰώσηπον σκαλανὸν μάρμαρος οὗτος,
Δόξης μαρμαρυγὴν κευθέμεν οὐ δύναται.
Ἥδε γὰρ οὐκ ἀΐδαο πύλῃσιν ἐελμένη, ὥσπερ
Ἄφθιτος, αἰῶσιν λάμψει ἀπειρεσίοις.

II.

Σκαλανοῦ τόδε σῆμ' ἄψυχον σῶμα καλύπτει,
Ψυχὴ δ' ἥρωσιν μίγνυται οἷς προγόνοις.

Idem Latinè.

Scaligeri iacet exangue hoc ſub marmore corpus,
Heroas degit ſpiritus inter auos.

III.

Τούτῳ ἰουλιάδης ἀγλαῷ ἐνὶ σήματι κεῖται,
Τῶν νῦν ἀνθρώπων κλεινότατος σοφίῃ.
Οὗ τὸ πάλαι μέγα κῦδος ἄρης προγόνοισιν ὄπασσε,
Τοῦ δ' ἐκ μουσάων φέρτερον ἐστὶ κλέος.

IV.

Ἔνθα βερωναίων κέαται σκαλανὸς ἀνάκτων
Ἔκγονος, ὃν θρέψουσ' ἐννέα πιερίδες.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

V.

Inclyta Scaligerûm cubat hîc poſtrema propago
Joſephus, generis gloria ſumma ſui.
Donec enim ſacræ florebunt Palladis artes,
Ætatis phœnix audiet ille ſuæ.

V I.

Ἕπτ' ἐτέων δεκάδας, μικροῦ δέον, ἔξοχος ἀνδρῶν
Τῶν νῦν ἐλλογίμων, ζῆσεν Ἰουλιάδης.
Αὐτὰρ ἀριθμήσας πόσσον χρόνον ἥρπασ' ἀφ' ὕπνου,
Τρεῖς, ὑπὲρ ἕπτ', ἄλλας ζῆσ' ἐτέων δεκάδας.

Idem Latinè.

Annorum ſeptem decades, paulò minus, ille
Flos clarorum hominum, vixit Iüliades.
At quæ ſurripuit numeret ſi tempora ſomno,
Annorum vixit tres alias decades.

In

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

In obitum
Illuſtriſſimi literarum Principis
IOSEPHI IVSTI SCALIGERI,
IVL. CÆS. F.

qui placidiſſimè in Domino obdormiuit XII. Kal. Febr. hora IV. matutinâ, cum pridie eandem circa horam Lunæ Eclipſis eſſet conſpecta.

SVRRIPIEBAT *heri Cælo ſua lumina Tellus,*
Orbaq; ſquallebat lumine Luna ſuo.
Ecce iterum Terris hodie irritabile Cælum
Eripuit lumen, vindice Morte, ſuum.
SCALIGERI *diuinam animam repetiuit Olympus,*
Sydus & hoc iunxit nobile ſyderibus.
Heu! matutinâ Mundi Sol occidit horâ,
Raptaq; lux terris non reditura fuit.
Qui Tempus, Natamque eius ſolerte tenebris
Eruit ingenio, reſtituitq; Dies:
Ah dolor! hũc rapuit vis Temporis inuida Mundo,
Ah dolor! hunc nobis abſtulit atra Dies.
Sic Fuimus TROES. SCALANÆ *gloria gentis*
Occidit, & LEIDÆ *ſplendor, &* ORBIS *honos.*

FESTVS HOMMIVS Fr.
Eccleſiaſt. Lugdunen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

EPITAPHIVM IOSEPHI SCALIGERI IVL. CÆS. FIL.

VERONA *inclyta, Principiſque Alani*
Sedes Sirmio, Pulicella vallis,
Et quæ Scaligeris auita tellus
Olim paruit, Attila inuidente;
Et quæ poſt aluit, fauente cœlo,
Maſtinos dominos, Canesque reges;
Nugæ, ſomnia, fabulæque inanes:
Vobis excidit, hei, (pudet fateri)
Sæcli gloria, ſæculoque maior
Phœnix Scaliger orbis eruditi.
Sed tantis potuit carere regnis
Heros maximus, altiorque mille
Vacerris, Titiisque, Scoppiisque;
Dum doctis ſtudet auribus placere,
Mundi inter tumidas quietus vndas.
Et nunc heic iacet. At Batauа tellus
Tanto pignore maior altiorque
Orbem laudibus æquat vniuerſum,
Et centum populos laceſſit vno.
Memphis barbara iam tacere diſcat.

Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Et molles Triuiam ſilete Iones.
Non muros Babyloniæ ſuperbos
Perſarum aſsiduus labor fatiget,
Non ſecto Ioue Phidias canatur,
Aut Cyri domus. Ipſa nec ſepulcra
Cares laudibus euehant ſuorum.
Nec iactet Rhodus æneum coloſſum.
Minus Pyramidum ſtupenda moles
Summa vertice prouocabat aſtra;
Nec tantum meruere laudis olim
Quæ Miracula computantur orbis;
Quantum Scaligero ſuperba tellus
Terras nomine noſtra vincit omnes.
Quem nec Poſteritas fuiſſe credet,
Et Liuor magis ac magis dolebit.
Natus Cæſaris ille, Principumque
Supremum decus, vnicumque lumen;
Ille (ah) Iuliades, genus Deorum,
Iſto nunc iacet abditus ſepulcro.
Et ſi cætera noſſe non abhorres,
Tantum qui tumulum teris Viator;
Ortu Gallus. at eruditione
Idumæus, Arabs, Syruſque, & Indus:
Chaldæus ſimul, Æthiopsque ciuis;
Quemque Achæmenij ſuum vocarent;

Pelaſgus ſimul, & ſimul Latinus;
Et Graius vetus, & quotidianus;
Et Tuſcus ſimul, & ſimul Britannus;
Et quod altera ſæcula obſtupeſcant,
Hiſpanus ſimul, & ſimul Batauus.

ALIVD.

INGENII *Proteus, Naturæ ingentis imago,*
Diſcere conatus quidquid in orbe latet,
Omnia qui ſolus ſeſe in miracula poſſet
Vertere, qui quouis quidlibet ore loqui,
Dum iacet heic, Hoſpes, terra diffunditur omni
Scaliger, & tumuli victor, vbique iacet:
Quod minimum eſt, ſummos contingens ſanguine Reges,
Et tot Principibus nunc quoque maior auis.
Qui nimium anguſti tempus quod viueret æui
Diſcendo in multas vertit Olympiadas.
Qui terræ impatiens, cœlum ipſe aſſcendit & aſtra,
Præueniens fati iura minora ſui.
Æmulus Alcidæ: namque aſſcribendus Olympo:
Hic docuit cœlum, quod prius ille tulit.

PETRVS SCRIVERIVS.
M. P.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

In Obitum Illuſtriſſimi Herois
IOSEPHI SCALIGERI I. CÆS. F.
LITTERARVM PRINCIPIS.

QVÆ lux Scaligerum morientem ſuſtulit Orbi,
Orbem Cimmeriis inuoluït tenebris.
Sidera creuerunt per damna ingentia Mundi,
Indigetisque noui pondera ſenſit Atlas;
Senſit & ingemuit, ceu cùm Tirynthius heros
Augeret numerum portio magna Deûm.
Iam ſolem geminum miratur flammeus æther,
Et terreſtre iubar cœlica templa ſtupent.
Parcite Cœlicolæ mundi ſperare ruinam!
Solliciti iunctas neue timete faces.
Cœliuolos currus Phœbum ac ſua ſigna docebit
Naturæ ipſius doctor IVLIADES.

IACOBVS LETTINGIVS.

In Illuſtrem virum

IOSEPHVM SCALIGERVM, ERVDITORVM APOLLINEM.

QVI doctrinæ omnem peruaſerat aliger orbem
Conditur hoc tumulo Scaliger, orbis honor.
Hoſpes abi. ſpectaſſe ſat eſt, viſoque ſepulchro
Ceu Mahumetano, turba prophana, Geta,
Cæcatis oculis, nil vltra cernere curant,
Sic quoque conſpecto marmore Scaligeri,
Sat ſpeculis debere tuis te noris, & olim
Nil par, nil maius poſſe videre puta.

II.

Aona poſt nemo ſpe ſcandere ſumat inani,
Hoc modo quâ licuit ſcalaque & ala iacet.

Chronographicum.

LVX fVgIt, aſtra Latent, fLet CYnthIa ſoLe CVbante
SCaLIgerI, eXpIrat IanVs, & VsqVe geMIt.

M. V. V.

Ad

AD MANES ILLVSTRISS. IOSEPHI SCALIGERI Iul. Cæſ. a Burden Fil.

HEROVM ſoboles, Muſarum gloria, magni
Nate Patris, tantiq; hæres & nominis auctor,
Et decus omne tuis, Auguſti ſtemmatis vnum,
Vnum & poſtremum columen poſt fata Parentis.
Qui cunctos ſuper vnus eras, & Apollinis inſtar.
Ad te de dubiis ſcitatum oracula rebus
Et muſis pubes ſacrata ipſique frequentes
Doctores, cunctis ſoliti de partibus orbis,
Mittere, & ex adytis certiſſima dicta referre.
Sed nimium fœcunda mali, quam viuimus ætas,
Omnibus inuidiæ telis ingrata petiuit.
Teque etiam Scurræ; te gens inimica bonorum
Impetiit, dudumque odiis agitauit amaris:
Nequicquam; veluti cum Solem nubila condunt
Eripiuntque oculis noſtris, illuſtrior ille
Emicat, & longè fugientes diſcutit vmbras.
Sed Deus ingrati damnans ludibria mundi
Vlturusque nefas, ad cœlica regna vocauit
Iam meritis annisque grauem, cœloque locauit.
Infelix orbis! nunc caſſum lumine luges.
Fortunate ſenex, tu nunc mortalia temnis

Imbel-

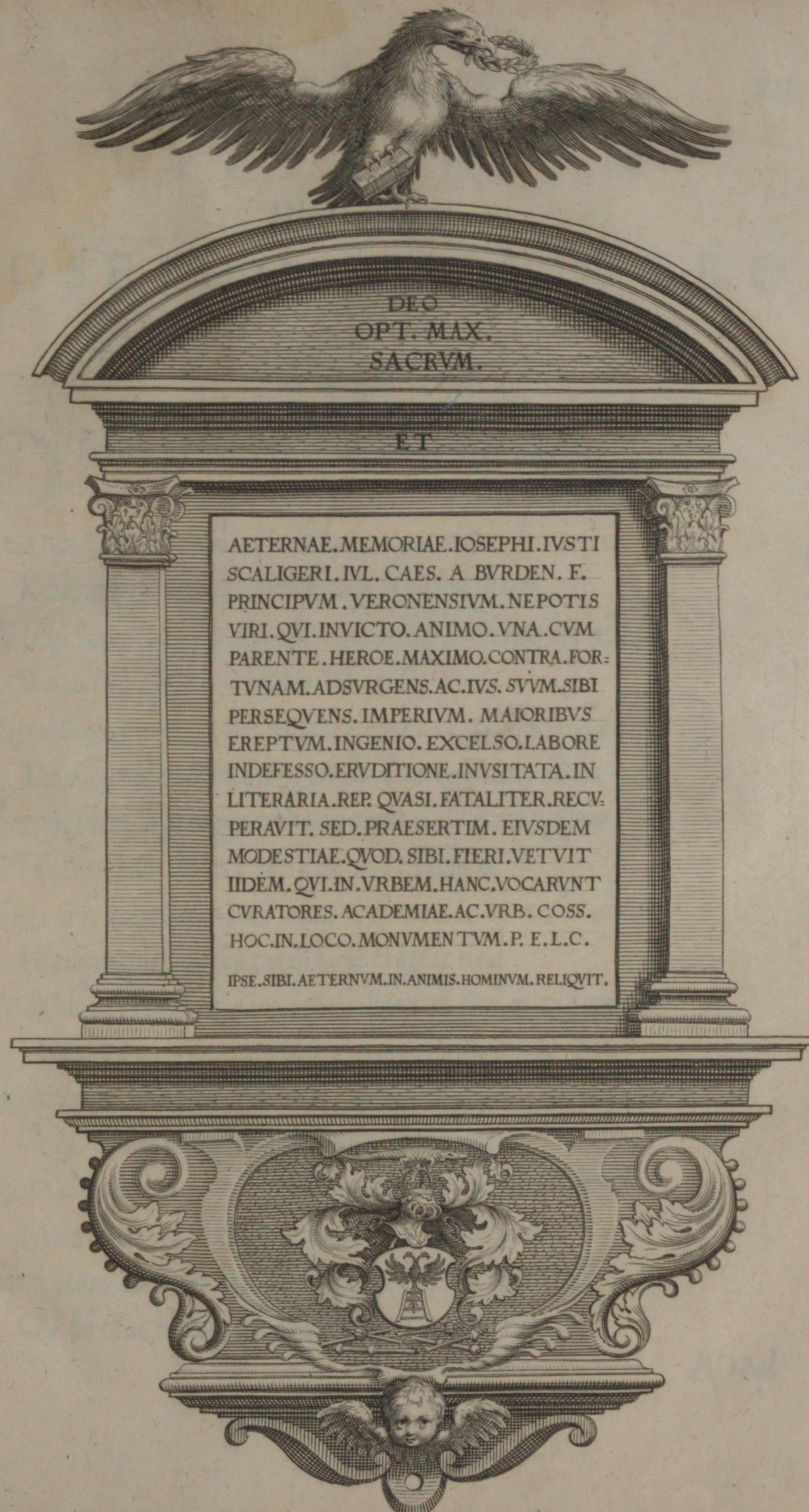
Imbelleſque canum morſus contemnis ab alto,
Inclytus inuidiæ victor, domitorque malorum.
Queis ego te lachrymis incaſſum proſequar, eheu?
Quem tanto dum vita fuit complexus amore es.
Deficiunt lachrymæ, deſeſſaque lumina torpent,
Et miſeræ fauces ægré ſuſpiria ducunt.
Tu fleri te velle negas. ignoſce precamur,
Sancte Senex. nam flere iuuat. medicina dolori
Quærenda eſt. donec te alacres lætique ſequamur.

Eiuſdem epigramma in diſceſſum illuſtriſſimi patroni & parentis in modum de ſe meriti.

OCCIDERAT *Phœnix fœcundo* IVLIVS *æuo,*
Stemmatis atque orbis gloria magna ſui;
Occiderat, ſed vel fato hoc illuſtrior ipſo
Phœnicem hæredem fœta fauilla tulit.
Occidit hic ſterili phœnix immenſior æuo,
Stemmatis atque orbis gloria ſola ſui.
Occidit heu! at quis lachrymarum ſufficit imber?
Poſt hunc, phœnicem ſecula nulla ferent.

IOHANNES DE LAET ANTWERP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

EPITAPHIVM

Illuſtri Heroi

IOSEPHO SCALIGERO

I. CÆSARIS FILIO,

ὡς ἀπὸ τοῦ νεκροῦ.

Ὀ ξεῖνος, τί τοσοῦτον ἐπείγεαι; εἴσιδε σῆμα
Τοῦτο, καὶ ἡμετέρην μάνθανέ μοι γενεήν.
Σκαλανῶν γόνος εἰμὶ περικλυτός· εἰμὶ δὲ τέκνον
Καίσαρος· εἰμὶ θεὸν αἷμα, καὶ ἡμιθέων.
Οἱ μὲν ἐμεῦ πρόγονοι, βασιλεῦται τὸν ἔθνος, ἐπ᾽ ἄκρου
Βηρώνης ζαθέης ἦσαν ἀνακτορείῃ
Εὐχόμενοι μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν· εἰσόκεν αὖ τις
Ταῦτα τὰ τῶν σκήπτρων ὄλβια καὶ μεγάλα
Ἢ Κρονίδης, ἢ μοῖρα πολύτροπος ἂψ ἀπὸ χειρῶν
Ἡμετέρων αὔτως τηλόθι κιδνάμενα
Ἢ ἔρα πῇ κατέκρυψεν, ὅθεν πάλιν εἰς κλυτὸν οἶκον
Ἡμέτερον νοστεῖν ἐκ Διὸς οὐ θέμις ἦν.
Αἱ δ᾽ αὖ Πιερίδες μοι, ἐμαὶ θεαὶ ἄλλό τι σκῆπτρον
Σκῆπτρον ἔδον μούνων ἄξιον ἀθανάτων·
Σκῆπτρον τῷ ὑπὸ πάντες, ὅσων φρένας ἀμφιδέδηεν
Ὁ γλυκὺς ἀρχαίης ἵμερος ἰδμοσύνης,
Ἐγκλιδὸν ἡμετέροις ποτὶ γούνασιν ὀκλάζοντες
Μουσάων λιπαρὰ ἐξετέλουν θέμιδας.
Τοῦτό μοι οὐδὲ θεῶν τις, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐδέ τις ἁρπάξας εὔξατο τῶν χθονίων.

Ἀλλὰ καὶ εἰν ἀΐδαο τὸ νῦν ἔτι λείψανα πολλῆς
    Ἐστί μοι ἐκ τιμῆς ταῦτα πανυστάτια.
Καὶ σὺ μὲν, ὦ ξένε, χαῖρε τὸ μυρίον· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃς
    Ὕστερον εἰς λίμνην τὴν ἀχερουσιάδα,
Σκαλανοῦ μέγαν ἦα σὺν ἀφθίτῳ εἰσέτι σκήπτρῳ
    Τῇ καὶ τῇ φοιτῶν ὄψεαι ἐν φθιμένοις.

Petrvs Cvnævs.

In Natalem annum Illuſt. V.

IOSEPHI SCALIGERI

cIↃ. IↃ. XL.

qui tanto æſtu nobilitatus fuit, vt pleriſque calidioribus locis vineæ fuerint exuſtæ.

Cvm primum illuxit Iosephvs Scaliger *orbi,*
    Et didicit tellus ſidera poſſe pati,
Obſtupuit Phœbus, Valeantq; & currus & Æther,
    Qui lucem (dixit) conferat, alter erit.
Dum pauet, & lumen venturum hoc inuidet aſtris,
    Exciderunt trepidâ flammea lora manu.
Deflexit currus, doluitq; incendia mundus,
    Et cœli damnum ſenſit aduſta Ceres.
Nunc quoque ne metuas genitor radiate diei,
    Vt poſſint Soles ſidera ferre duos.

Non

Non petit hic currus, ſed quos dum naſcitur ille
Non benè flectebas ire docebit equos.

ALIVD.

Hoſpes qui Batauas poſthac luſtrabit Athenas,
Et tot diuinis mœnia clara viris,
Dum ſpectat tumulum, ne nos miretur ab illo.
Nil præter cineres continet iſte locus.
Semidei Manes non hac tellure morantur,
Nec capit immenſos tam breuis vrna Deos.
Proſiluit buſto, & Diuûm conuexa ſecutus,
It rerum dominos Spiritus inter auos.

ALIVD.

Aſtrorum proceres, ſuperis gens addita Diuis,
Queis regitur cœli curia ſumma viris,
Queis pietas, queis ſancta fides, caſtiq; penates,
Et ſemper magnis æmula vita Deis,
Sublimem faciles patefecit ad æthera greſſus,
Et ſuperos inter fecit habere locum,
Accipite hanc animam, non eſt ſibi conſcia culpæ,
Et negat vllius criminis eſſe rea.
Accipite, & cœlo det mollia iura volenti,
In terris doctas rexerat illa Deas.

IANVS RVTGERSIVS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

IVDICIA DE IOSEPHO SCALIGERO ex infinitis pauca.

IACOBVS AVGVSTVS THVANVS *Hiſtor. lib.* XIV.

Ex quibus (Iulij liberis) vltimus hodie ſuperat Ioſephus Iuſtus Scaliger, qui ſecundum patrem nunc inter literatos & in re literaria principem ſine controuerſia locum tenet; vere eruditorum Phœbus, vt politiſſimi ingenij vir eum indigitauit. de hoc plura vt dicam, nec pudor eius patitur, nec per ingentia ipſius erga me merita licet; quanquam minime vereor, ne propterea minus vera de eo prædicare videar; cum quicquid dixero, opinione omnium vero minus ſit. ſed potius eſt vt tanti viri nomen per tranſennam appellaſſe contenti, cultum, quo diuinum eius ingenium cum rara morum probitate coniunctum, pro iure amicitiæ, quæ mihi cum illo intercedit, proſequimur, venerabili ſilentio, vt in ſacris fieri amat, obſignemus.

ISAACVS CASAVBONVS *Prolegomenis in Epigrammata Martialis a Scaligero Græce conuerſa, inter alia.*

SIC enim iampridem omnibus bonis & vere doctis eſt perſuaſum; ſalutem, dignitatem, decus, maieſtatem denique meliorum literarum, in tua propemodum vnius ſalute verti: in tua induſtria & præſidio niti. Ac licet lucubrationum tuarum is fere ſit genius, vtique earum, in quibus vela pandis, & toto ingenio veheris; vt imperitos ab ſe alienent; ſolos eruditos in familiaritatem admittant: quorum vt quiſque plurimarum eſt literarum, ita plurimum illis delectatur, maximeque illa miratur: omnium tamen, indoctorum pariter & docto-

rum,

rum, qui modo non plane depuduerint, conſtans & conſentiens hæc opinio eſt: vnum te noſtro ſæculo extitiſſe, qui omnes literarum partes ingenij beatiſſima vbertate, non ſolum ſis amplexus, verum etiam mirifice excolueris: vnum, cui tota Muſarum ſacris operatorum cohors aſſurgat: cui principes Muſici cœtus faſces ſubmittant: quem propter inexhauſtam, & tantum non humanum captum ſuperantem reconditæ doctrinæ copiam orbis terrarum mirabundus ſuſpiciat. &c. *Vide totam epiſtolam, quæ huic vni rei deſtinata eſt.*

Prolegom. in Athenæum.

VEL vnus ille Hercules Muſarum Ioſephus Scaliger, quam multa apud Tibullum, Propertium, & Manilium, mire perturbata nitori priſtino hac ratione reſtituit? &c.

E Commentar. ad Theophraſti characteres.

SED de his conſulat lector vnicum illud ſæculi decus, Ioſephum Scaligerum, in operis magni primo libro.

Lib. de Rom. Satira II.

VT ante nos admonuit Sol ille vnicus doctrinarum & eruditionis, Ioſephus Scaliger. *Vide eundem ſexcentis locis.*

IVSTVS LIPSIVS *Epiſt. Quæſt. lib.* III. *Ep.* XV.

CVIACIVM Lutetiæ eſſe audio: eodem venturum Scaligerum. Hui! quam pulchra occaſio, ſi tempora concederent, ſemones illos coniunctim ſalutandi! Moriar niſi pluris mihi fuerit illos II. viros alloqui, quam Romanum conſulem videre triumphantem.

Lib. IV. *Epiſt.* XXV.

SED maioris operæ ſunt libri de iure ſcripti. Si vt Cuiacius, Briſſonius, & ille flos doctorum ius tractant, fortaſſe fatebor: ſin vt ipſi, pernegabo. Et fremant licet, maioris ingenij,

 doctri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

doctrinæ, iudicij eſt vnus Turnebi aut Scaligeri libellus, quam iſtorum mille centones.

EODEM *lib. epiſt.* XX.

TEN' quærere quid ſentiam de Scaligeri Feſto? ego vero quod de ſcriptis eius omnibus, nil poſſe diuinius. ſic enim loquendum, quotiens de Scaligero. quem profecto omnes Muſæ

——— καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων.

quam multa ille noua, quam multa vetera, non lecta, non viſa, non audita aliis depromit! Dæmonium hominis. Et quid tergiuerſamur, nos ceteri volamus ſicut vmbræ.

Lib. Elect. II.

Quod primus nos docuit literatorum rex Scaliger.

Cent. Epiſt. I. VI.

AQVILA in nubibus, quod Græci dicunt, vere tu es: vides, imo peruides omnia; & quicquid venaris, capis.

Alibi.

MANILIVM legi miſſu tuo & Legati Boesbekij. quid quæris? Supra vulgum & hoc ſæculum opus, vt omnia tua. Nænia Græcorum de te vera eſt, Aquila in nubibus.

Ibid. epiſt. XIII.

SED quis Polydamas auſit illum Hectorem? qui Dîs hominibusque fauentibus tenet profecto, & tenebit hoc regnum. Itali eum quî deiiciant? ſilent.

Ibid. epiſt. XXI.

SCALIGERI ad Auſonium en tibi. o virum, o filium a patre magno magnum!

——— merito cui doctior orbis
Submiſſis defert faſcibus imperium.

Enim-

Enimuero ille vnus eſt, quem miramur, quem æmulamur, imo ne mentiar, cui inuidemus. Felicem Galliam hoc ſole! cuius claritas non ad eos ſolum qui nunc ſunt, ſed ad poſteros diffundetur, quamdiu quidem erit in terris nomen literarum.

Idem alibi.

SCALIGERI ingenium grande & capax, diffuſum per omnes artes. mirificus ille vir eſt, & quem Homeri verbis iure appelles, δαΐφρονα ποικιλομήτην.

Ad Taciti Annal. lib. XIII.

DE ficu Ruminali & Nauiâ digna lectu Scaliger in Feſtum, illuſtriſſimum ingenium noſtri æui.

Ad lib. XV.

VT ante me vulgauit magnus filiarum Mnemoſynes antiſtes. *Vide eundem aliis quamplurimis locis.*

Hæc & infinita alia alibi ſequuntur quæ Louanij ſcripſit, Lipsij potiſſimum ipſius cauſa, quem nonnulli grauant, quaſi aliter de Scaligero ibi eſſet locutus. qui ſi verum dicerent, non poſſent, quin cui viro debitam eruditionis laudem tribuunt, ei probitatem ac candorem detraherent.

Cent. Epiſt. ad Germanos & Gallos, XVI.

MVNVS libri tui, mi Scaliger, accepi, ex quo memoriam mei vigere apud te & video & lætor. Nam de me quid dicam? Ita maneant, aut fiant mihi, quæ optem, vt tu & tua mihi ſemper magna, nec affectum aut iudicium illud muto. Nos quoque ſulcos ducimus, ſed in puluere minus erudito.

Ibid. XXXII.

EN tibi Admiranda noſtra, mi Scaliger, heu quam diuerſum a tuo munus! Tua vere talia ſunt, noſtra titulum habent, quo tamen apud populum fas ſit vti. Populum, inquam, quid enim negem? vobis paucis vix hæc ſunt ſcripta. Si legis, bene-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

ficium eſt; ſi cenſes, voti ſumma. Atque vt cenſcas, & mea cauſa id velis, rogo. O quam ſæpe mihi in mente inuidere iſtis, quibus coram conſilio, iudicio, doctrinâ tuâ fas vti! & in eorum ſcriptis veſtigia notamus maioris cujuſdam pedis.

Ibid. LIX.

MANILIVM tuum libens vidi, auide cœpi legere, & perlegam vt ſoleo tua. Omnia me intellecturum, minus arbitraturum, ne exiſtima. Vos in igneas cœli arces itis; nos humus noſtra tenet, aut certe non ita altum ſubuolamus. A deo hæc partitio eſt,

——— ὥστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ. &c.

Alibi.

SI bene me noſſes, quam ſcires ſcire me aliquid velle, ſed & quæ neſcio diſcere! & a te diſcere, quem communem doctorem non dedignetur & agnoſcat in multis Europa.

FINIS.

LE-

LEGATVM A IOSEPHO SCALIGERO BIBLIOTHECÆ PVBLICÆ LVGDVNENSI BATAVÆ relictum.

LIBRI

GRÆCI MSS.

HEBRAICI.

CHALDAICI.

SYRIACI.

ARABICI.

ÆTHIOPICI.

PERSICI.

ARMENIACI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

LIBRI
quos IOSEPHVS SCALIGER edendos amicis reliquit.

LIBRI DE EMENDATIONE TEMPORIS, aucti plurimum & emendati.

MANILIVS magna parte auctior.

CATVLLVS, TIBVLLVS, PROPERTIVS auctior, & caſtigatus.

POEMATA, quorum alia ſparſim edita ſunt, alia nondum lucem viderunt.

Hos cum Iulij Cæſaris Scaligeri in Ariſtotelis De Hiſtoria animalium libris, Danieli Heinſio; CHRONICON autem Euſebij, R. V. Franciſco Gomaro, locis infinitis auctum & emendatum, edendum reliquit. Reliqua aut inchoata aut penitus abſoluta, ſeruari in publica Bibliotheca voluit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

IULIUS CAESAR SCALIGER.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

IANI DOVSÆ F.
in effigiem
IVLII CÆS. SCALIGERI.

INGENIVM cui Dîs, & mens contermina cœlo,
Cuncta unus, cunctos qui ſuper vnus eras,
Muſarum pater, & dextræ par fulmine Marti,
Dum pariter tractas ſingula mente pari,
Quem rerum omnigenas natura exquirere vires
Non docuit, à quo docta ſed ipſa ſuas.
Æmule Naturæ, meta & ſpes vltima rerum;
Dicere quem totum fama nec ipſa poteſt;
Qui mundum impleſti, imple animo mea verba, teneri
Humanâ modò mens ſi tua mente poteſt.
Sed neque te mens noſtra capit; veſtrasque tacere
Nulla valet laudes lingua, vel exprimere;
Ipſe tuos niſi, queîs Nati intra pectora viuis
Poſt obitum, aſpires in mea vota Deos:
Vt Famæ momenta, tuo quæ lumine maior
Facta volat, poſſit lingua ve mens ve ſequi,
Dia quæ inacceſſæ excipiant incendia mentis,
Et lucem a tanto conſpiciant animo.
Sed non mortales hebetantia fulgura viſus,
Non aciem ingenij hanc lumina noſtra ferunt.
Nec fas ſit mihi plura, ſed hoc fas ſit mihi tantum
Dicere; te niſi tu dicere nemo poteſt.
Quid mirum? Natura loqui nam deſtitit ipſa,
Illa tuo poſtquam deſtitit ore loqui.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
370 D 47